

ILÂHIYYAT KÜLLİYATI

Sayı : 23

Kitab Ehli AİLESİ

Yazan :
Ömer Fevzi Mardin

Nûr Matbaası
İSTANBUL
1952

Kitab Ehli

AİLESİ

Yazan :
Ömer Fevzi Mardin

Nûr Matbaası
İSTANBUL
1952

ÖN SÖZ

Allah nasib etti. Kitab Ehli Dinlerini öğretti de gayrete geldim. Hakikatler karşısında intibah duydum Birbirlerinin Dinlerini bilmiyenlerin ne kadar gafletde olduklarını idrak ettim. Birbirlerini aşağı, bâtlı, kâfir görenlerin neye böyle gördüklerini anladım. Koca bir insanlık namına Allah için yüreğim sızladı, uzun senelerden beri dört kitabın müşterek müeyyideleriyle bir İlâhiyyât Külliyyâtı yazmağa başladım ve bugün bu merhaleye geldim. Allahın inâyeti ile bu seride basılmış yayılmış yirmiden fazla kitabım var. Bir o kadar da basılmak üzere sıra bekliyen.

Bu risâle : O çalışmaların tam mevsiminde verdiği bir güzel semeredir.

Kitab ehli ; bir âiledir. Ve kitapları müşterek bir Dini binâ eder. Ve kurduğu cemiyette insanları birbirlerinin kardeşliğini anlamağa götürür. Bu güne kadar bu yakınlığa mani' olan bilgisizlik ve beşerî kemalsizlik ve ondan istifade eden politika müesseselerinin menfî faaliyetleridir. Artık bu devir sona ermektedir. Birleşik Milletler cemiyeti kurulmuştur. Dünya bu cemiyete uygun hisler fikirler ister. İşte şahsî bir teşebbüsüm mahsûlü olan bu risâle ; bu mühim mevzûa dair bir başlangıçdır. Allah te'sirini halk ve cümleye saadetler ihsân buyursun. Âmîn. . .

KİTAB EHLİ ÂİLESİNDE KARDEŞLİK FİKRİ

Kur'an-ı kerime göre :

Kitab Ehlî ; Mûsevîler, Hıristiyanlar ve Muhammedîlerdir.

Yine Kur'an-ı kerime göre :

Bunlar bir bütün millettir. Ve hepsi İbrâhîmin milletidirler. İbrâhîmin milletinden dönenler sefîhlerdir.

Yine Kur'an-ı kerime göre :

Mûsevîlik, Hıristiyanlık, Muhammedîlik hazreti İbrâhîmden başlayan bir müslümanlıktır. Müslüman ismini bu camiaya veren hazreti İbrâhimdir.

Yine Kur'an-ı kerîme göre :

Allahın indinde bir tek Din vardır. O da vasıfları yukarıda zikrolunan İslâm Dinidir ki bunun dışında Din arayanların Dini makbul değildir.

Yine Kur'an-ı kerim,

Mü'minlerin kardeş olduğunu ve kardeşlerimizin arasını islah ile mükellef olduğumuzu ilân eder.

Yine Kur'an-ı kerim,

Erkek kadın mü'minlerin birbirlerinin velîsi olduğunu, birbirlerini iyiliğe götürüp fenalıktan alakoymakla vazifeli olduklarını bildirir.

«Âment-ü billah-i ve melâiketihî ve kütübihî ve Rüsûlihî» diye başlayan Allaha imân şartımızın başında «Allaha imân-

dan sonra meleklerine ve kitablarına ve peygamberlerine inanmamız» şartları gelir.

Yine Kur'an-ı kerim,

Resûl ve mü'minlerin şu esaslarda ikrarda bulduklarını örnek olarak öğretir **«Allahın Resûl-lerinden hiç birinin arasını tefrik etmeyiz. Yâ Rabbî emir ve nehyini işittik ve itaat ettik senden gufrân isteriz. Nihayet varacağımız ve merciimiz sanadır. »**

Yine Kur'an-ı kerime göre :

Allah insana rûhundan üflemiştir. Ve insana şah damarından yakındır.

Filhakîka :

Allahın rûhunu taşıyan bu insanlar bir bakışta bir birlerini ne kadar severler. Taşıdıkları ruhlar aynı le-tafet veya kesafette olanlar birbirine sarılmak, kucaklaşmak ve birbirlerini göğüslerine basdırmak isterler.

Fakat bu hararet, bu muhabbet, bu incizab; birbirlerinin adını sorarken soğumağa başlar. Çünkü isimlerle Dinler, ırklar, ayrılıklar belirir zira insanları idare eden müesseselerin ayırıcı telkinleri kendini hissettirir. İnsanları idare eden müesseseler insanlarda ruhî temayülden istifade ederek ve Allahın muradına uyarak insanları insanlar birliğine doğru götüreceklerine insanları kendi müesseseleri etrafında toplamak üzere yalnız birbirinden ayırmağa çalışmışlardır ve çalışmaktadırlar. Ve maksadlarını te'min için birbiri aleyhinde fena telkinlerde bulunmuşlardır.

Her bir müesseseye göre :

Kendi müessesesine tabi' olmıyan dalâlettedir, kâfiridir, cehennemliktir. Allahın gazabına lâyıktır.

Dini ayrı, hatta mezhebi ayrı olanlar ; bir yabancıyı sevdiğini müessese adamlarından gizler, gizlemese o da onun kadar tel'in edilir.

Bir insan ne kadar iyi ve Allah yolunda amel sahibi olursa olsun, Allahı ne kadar severse sevsin gözü kapalı bir itaatle müesseseye bağlanıp müessese dışındakilere fena gözle bakmadıkca müessese onu iman ve amelde doğru saymaz, Her müessese kendi nüfuzunu dünyaya hâkim kılmak için başka müessese mensublarını işte böyle kötölemiş kâfir bile saydırmıştır. Ve bu asabiyet ; ancak emperyalist devletlerin harp siyasetine yaramış, yardım etmiştir. Ve nihayet iki cihan harbi dünyayı harabeye çevirmiştir.

Bu gün :

Devletlerin intibahla el ele vererek dünyanın imâr ve islahına çalışdıkları bir devrede iç müesseseler; yani milletlerin akîdelerini, fikirlerini idare edenler eski hallerinde kalabilirler mi ? kalmalarına amelî bir imkân var mı ? kalırlar denirse içi başka dışı başka insanlar arasında işbirliği olur mu ? demek zarûreti hasıl olur.

İç müesseseler :

Binlerce senedir kendinden başkasına kâfir diyenler ; bir günde fikir değiştirip mü'min diyemezler. Ancak her Dinde yepyeni kurulacak mezheb müesseseleri bu yeni lisanı kullanabilir. Ve illâ ferdler; böyle bir kaç sahife yazı ile, konferanslarla bu esasa ancak insanların dikkatini çekebilir ve gayeye bir hazırlık yapmış olabilir.

Bu gün bu dünyada insanları ; ihtilâf ve ıstırabın-

dan kurtarmağa uğraşan ; insanları mevcûd eski müesseseler dışında ve Allahın müşterek iradeleri etrafında toplamağa çalışan gurublar [cemiyetler] olduğu gibi insanlığın müşterek ictimaî ruhu, teavün ve tesanüd ruhu etrafında insanları toplamağa çalışan cemiyetler dahi vardır. Benim hedef olarak seçtiğim isim Kitab Ehli ailesi unvanı ; bu cemiyetleri ancak takviye ve onların işlerini esasta kolaylaştıracak mahiyettedir.

Fakat :

Bu ideâl gurub ; cazibesi ve hak ve hakkaniyeti derecesinde acaba kendine insan çekecektir?

Üç Dinin yaklaşımcı kuvvetinden istifade ederek bir araya toplanan ve Allahın muvafakat ve irâdesini taşıyan, bu gurub ; hatta dünyada emsali görülmemiş ehemmiyetdeki böyle bir cemiyet nasıl olur da insân cezbetmez ?

Çünkü :

İnsanların büyük ekseriyeti bunun ehemmiyetini ölçemeyecek derecede ilimsizdir. Şimdiye kadar aldığı telkinler menfidir, aynı zamanda tâbi' olduğu Dînî müessesenin tekfir, tel'in [afaroz] tehdidi altındadır.

İmdi :

Bu guruba koşabilmek için onun Allah indinde ve bütün peygamberler nazarında koşulacak en müsta'cel en lüzumlu en mübarek yer olduğu bilinmek lâzımdır.

Halbuki :

Zavallı insan evlâdı ne evde ailesi içinde, ne mektebde, ne ma'bedde «Ehli Kitab tek bir millettir. Onlar Allahda ve İslâmlıkda ve insanlıkda kardeşdirler» sözünü işitmemiştir, her müessese; sürüsünü başka sürülere kap-

tırır veya karıştırır da sürü unsurlarının sağladığı faydalar eksilir diye yalnız birbiri aleyhine ateş püskürmüştür. cerbezisini, nüfûzunu buna mani' olmakda kullanmıştır.

Meğer ki artık halk; müessese vesâyetleri altında ve hak ve hakikate uygunsuz fikrî durumda bulunduğu ve rüşdüne sahip olduğunu düşünerek kendini hür saysın ve kendi vicdanının, kanaatinin te'siri altında olduğunu gösterecek bir medeni hamlede bulunsun ve müesseselerin ayırıcı politika ve entrikalarına aldırmyacak derecede adamlık gösterecek hale gelmiş olsun. Ve (ben Allahın kuluyum, insanım) diyerek Allahın rızasına, insanlığın iktizasına uymıyan şeylere kayıtsız şartsız uyamıyacak derecede seviyece yükseldiğini göstersiz.

Fakat :

Muhakkak ve muhakkak hakikatleri herkesin okuyacağı ve anlayacağı tarzda yazıp basmak, yazıları müesseseleri susturacak kat'î vesikalara, mukaddes vesikalara dayamak lâzımdır. Tâ ki Kitab Ehli kardeşliğine iltihak eden insan kendi Dinine muhalif bir hareketde değil muvafık bir hareketde bulunduğuna rahatça kanaat getirsin. Ve Birleşmiş Milletler Anayasa gagesini temellendiren en güzel en hayırlı ve dünyanın faydasına en uygun adımı atmış olduğuna kanaat getirsin.

MÜSLÜMANLIĞIN EHLİ KİTABA MÜSAİD DURUMU

Kur'an-ı kerime göre :

1) Müslümanlık ; Hazreti İbrâhîmin Allaha teslimiyeti ile başlar.

2) Bizim ve bizden evvelki ümmetlerin Dinine İslâm ismini veren Hazreti İbrâhîmdir.

3) Allahın indinde bir tek Din vardır ki bu Din hazreti İbrâhîmden başlar. Ve evvelâ Mûsevîlikle beşeriyyete yayılır ve temelini kurar sonra beşerî inkişafa göre Hıristiyanlık namını alır. Ve nihayet Muhammedîlik devrini beşeriyyete açar ki buna dahil ümmetler bir tek millet, [tek bir aile] teşkil ederler.

Mûsevîlik, Hıristiyanlık ve Muhammedîlik bir tek Dinin üç beşerî safhasıdır. Kitaplar, bir tek kitabın üç devre sahifeleridir.

İmdi :

Hıristiyanlar ; Hazreti İsâdan evvel gelen İsrâîl peygamberlerini tanıdıkları ve kendi Dinlerini hazırlayan peygamberler diye tanıyıp ve kitaplarını okuyup kültür edindikleri gibi zaten şeriat esasında tamamen Tevrât-ı şerife tabidirler.

4) Muhammedîler iman şartları ile kendilerinden evvel ümmetlerin Resüllerine ve kitaplarına inanmak mükellefiyyetinde bulunmakla o ümmetlerin Hak Dinde ve mü'min zümre olduklarına inanmış oluyorlar demektir.

5) Muhammedîlerde olduğu gibi bu ümmetlerin içinde de (iman kabul etmez, küfre sapar) tıynetde anadan doğma dalalet ehli veya sonradan dalalet ehlinden uğradığı telkinlerle imansızlığa düşenler bulunabilir. Fakat buna karşı çok imanlısı, azizleri, evliyası da bulunabilir. Ne Muhammedîlerin hepsine imanlıdır denebilir ne de vaktiyle teslis akîdesine içinde inananlar olmuş diye bütün Hıristiyanlar, ve yahut bazıları hazreti Üzeyre Allahın oğlu demiş diye bütün Mûsevîler kâfir sayılabilir.

Hem :

Allahın tekâmül kanunu durmadan işliyor. Dünkü adam bugün değişiyor. Binlerce sene evvel şu nesilde şu kimse bir delâlet fikri ortaya koydu demekle ne aynı neslin nede sonraki nesillerin o dalâlete uyması imkânı vardır. Hidayet ile dalâletin zaten esas farkı budur. Dalâlet gelir geçer, fakat hidayet asıdır. Hidayet temeldedir. Sathıta değildir. Satha dalâlet gelmekle temelden hidayet zail olmaz. Allahın Hâdî isminin tecelliyatı, Allahın Din göndermekteki muradı ; bu esas tecelliyi ve karakteri muhafazaya kâfidir.

6) Muhammedîler ; iman şartlarında Allah emrine uyarak evvelki ümmetlerin iman ehli olduklarına inanmakla mü'min vasfını alan bunlarla kardeşliği ve kardeşliğin mükellefiyetlerini kabul etmiş demek olurlar. Kur'anı kerimin öğrettiğine göre bu mükellefiyetler şu esasta toplanır.

1) İslah

2) Yekdiğere velâyet

3) Yekdiğeri iyiliğe götürmek, fenalıklardan alıkoymak

AMELÎ HAYATTA :

Bugün Müslümanlar ; Musevîler ve Hıristiyanlar ticarete ortaklık ediyorlar. Birbirlerine paralarını, mallarını, itibarlarını emniyet ediyorlar. Birbirleriyle kapı komşuluğu ve can yoldaşlığı ediyorlar. Birbirlerine çokluk çocuklarını emanet ediyorlar.

Birbirlerini tehlikeye düştükleri zaman fedakârlık edip kurtarıyorlar.

Fakat :

Bunların hepsini yürek duygularının sevki ile ru-

hî, vicdanî sevk ile yapıyorlar. Yani kardeş olduklarını düşünmeden yapıyorlar. Çünkü ehli kitabın (mü'min kardeş) olduğu hakkında zamanımızda yazılmış bir yazı yok.

İşte Allah nasib ve müyesser etti bu yazılar onun için yazılıyor.

Netice :

Kur'anı kerim ; esas umdelerile ehli kitab kardeşliğini teşvik, taleb ve himaye eder. Bütün tafsilâtı (İlâhiyyat külliyyatı) adlı ve Allahın inayeti ile yazdığı bir külliyyatın 12 inci sıra numaralı ve (ümid) adlı kitabının 145 inci sahifesinde basılıdır. Ayrıca İngilizceye tercüme edilerek basılmış (Şarktan bir ses) adlı kitabda da İngilizcesi vardır. Ve şimdi basılmakta olan (Gayri müslimlerin Dinî durumu) adlı kitabımda da vardır.

Müslümanlığın bu müsait esas durumu karşısında acaba Musevîliğin ve Hıristiyanlığın da esas durumu yani mukaddes kitapları müsait midir? Evet ! müsaittir. Mukaddes kitapların bu babdaki uygunluklarını izaha başlamadan evvel yine bütün mukaddes kitaplar mün-derecatından çıkan mâna ve neticeyi hülâsatan göz-önüne koyalım.

Dinler :

Allah indinde bir tek Din vardır. Bu Dinin adı İslâm'dır. Bu adı Dinlerin babası Hazreti İbrahim koymuştur. Bu Din; (Kitab ehli) Dini diye anılır, Hazreti İbrahimin Allaha teslimiyeti ile başlar, Musevîlikte temeli kurar. Hıristiyanlıkta inkişaf eder. İnsanlık ideâli telkin eder. Ve Muhammedîlikte beşeriyete bu esasta kurtuluş ve kurtarıcılık devrini açar.

Ferd, aile, cemaat terbiyesine Musevîlik esas teşkil eder. Ferdin, ailenin, cemaatin dünya ferdleri, aileleri ve cemaatleri arasında iyi bir muâşeret ahlâki ile yer alması safhasını Hıristiyanlık ta'lim eder. Ve böylece insanlık idealini ta'yin ve tesbit eder. Bu ideâl hayata mani' olan rejimleri, tahakkümleri ortadan kaldırıp insanları putperest hükümdarların şahsî tehakkümlerinden kurtarmak, insanları hürriyete ve insanlık haklarına kavuşturmak işi; beşeriyete açılan Muhammedîlik devrinde başlar. Binaenaleyh : Din birdir. Musevîlik Hıristiyanlık ve Muhammedîlik bu Dinin beşerî tekâmül safhalarına göre (ta'lîm ve terbiye). (Düşünme ve fikirde genişleme) ve (amelî hayata geçme) devirleridir.

İsrâil Peygamberleri ve Hazreti İâ ; Allahın (hâs hizmetine) seçtiği İbrânî kavminı yetiştirmek için geldiler, Hazreti Muhammed Efendimiz ; Din hayatına mâni' engelleri dünyadan yok etmek ve insanları esaretten kurtarmak devrini beşeriyete açmak için geldi.

Kitablar :

İki şeriat kitabı vardır. Tevrat-ı şerif ve Kur'an-ı kerim ; herbiri beşeriyetin yaşına başına göre mühtaç oldukları hükümleri ihtiva eder. Kur'an-ı kerim ; Tevrat-ı şerif hükümlerini iki bin sene zarfında tekâmülde ilerleyen beşeriyete hafifletir. Ve günün iktiza ettirdiği fi'lî hayatî amelî şartlar içinde nizamlar.

Zebûr şerif [mezmurlar]; münacat kitabıdır. Allah ile kul arasındaki mükâlemata dair örnekler verir. Ve Allaha tam güveni sağlar. İncil-i şerif; ahlâk kitabıdır. İnsanlar arasında umumî muâşeret nizamını kurar. İncil-i şerif ; Tevratı şerif ve Kur'anı kerimdeki ahlâkî esasları tafsil ve izah eder. Misaller verir. Sevgi, alâ-

ka ve diğergâmlık hislerine cereyan verir. Ve insanca tekâmülü hayata en yüksek gaye kılar.

Mûsevî Mukaddes kitablarının Ehli kitab kardeşliğine uygunluğu

Musevîler ; putperest Mısırlılar arasında dinsiz yaşayan ve Firavn'ın fevkalâde işkenceleri altında iztirap çekip son derece ezilen ; zillete ve envâ' hakarete uğrayan İbrânîlerdir.

Allah; cefaçeken ve iztirapla nisbî bir tekâmüle eren bu kavımı Mısırdan kurtarmak için mûcîzeler, harikalar, gösterdi. Ve putperestlerle ihtîât etmesinler diye çöle getirip kapadı. Onları kırk sene fevkalâde imkânlar yaratarak çölde besledi. Putperestlerin tasallutundan mahfûz halde Din terbiyesi verdi. Mısırdaki tereddide uğramış nesiller bu müddet zarfında ömürlerini bitirerek öldüler. Onların yerine Hz. Mûsânın nezaret ve terbiyesinde yetişen sâf, temiz, hür ve civanmerd çöl nesli yetişti ve kırk sene nihayetinde dünyaya çıktı kılıçla açtığı Filistine yerleşti.

Putperestlik hayvanî nefsi okşayan ve her türlü havanî iştiyaya cereyan veren şehvanî bir hayat olduğu için Filistinde Musevîler komşularıyla ihtilat neticesi yine putperestliğe kapılmasınlar diye İsrâîl peygamberleri çok itinâ gösterdiler, yaşadıkları devrin en ıptidâliğine rağmen mukaddes kitaplarında şu üç insanî esas; yer alıyor ki asıllarını dercediyorum.

1 — (Levili'ler - 19 - 34) : « Ve yanınızda sâkin olan garib size yerliniz gibidir onu kendin gibi sevesin. »

Diğeri :

2 — (Tesniye - 10 - 19) : «Garibi sevesiniz.»

Diğeri :

3 - (Levili'ler - 24 - 22) : «Hükmünüz bir olsun. Yerliye nasıl ise garibe böyle olsun. Zira Allahınız Rab ben'im»

Demek ki :

Musevîlik ; dünyanın putperestlerden ibaret olan bir devrinde bile yabancıya kendine müsavi yer ve hak vermiş, ve Musevîye insanı sevmeği emretmiştir. Ve yine Allah Musevî mukaddes kitabında :

«Ben yarattım ve ben taşıyacağım, ben götüreceğim ve ben kurtaracağım [Eş'ya-46-4] buyurarak hılkatte gayenin tekâmül olduğunu ve Allahın tekâmül kanunları insanları tedricen tekâmüle götüreceğini ve nihayet mükemmel bir insanlık devrinin geleceğini bu ilk Din devresinde ilân buyurmuştur ve yine Musevî mukaddes kitaplarında Hazreti Muhammed Efendimizin âhir zaman peygamberi olarak geleceği tebşir buyurulmuştur ki onun Allahtan getireceği dinin de hak Din olacağı fikri daha o devirden insanlığa telkin edilmiştir. Binaenaleyh ehli kitab kardeşliği bu müjde ile teeyyüd ettiği gibi son zamanda tekâmül devrinde (Allahın birliği etrafında bir mü'min insanlar birliği) teşekkül edeceği hakkındaki Musevî mukaddes kitabları tebşirâtı da bu neticenin ehli kitab birliği ile vücûd bulacağı kanaatini pek âşikâr olarak vermektedir.

İnsanlar nasıl Allah etrafında birleşir ? Elbette âhenkli ve gayede birleşik Dinlerle! o halde Musevî-

lik nazarında Muhammedîlik de bir hak Din sayılmak gerekir.

**Gelecek tekâmül devrinde birleşecek
insanların edinecekleri vasıflar
hakkında Mûsevî mukaddes
kitabları tebşîrâtı**

İftirak ve ihtilafdan husûmete düşen, ıstırab çeken ve enva-i felâkete uyrayan insanlara Allahın verdiği tesellî ve ümid :

ALLAHIN İNSAN OĞULLARINA VERDİĞİ SÖZ:

(Eş'iyâ - 46 - 4) : « Ben yarattım ve ben taşıyacağım, ben götüreceğim ve ben kurtaracağım. »

Diğeri :

(Eş'iyâ - 45 - 21) : « Haber veriniz ve yaklaşdırınız benden gayrı Hak Allah ve kurtarıcı yoktur. »

Demek ki :

Hayat bir tekâmül kanunu içinde cereyan ediyor. Ve insanları kurtuluşa götürüyor. Zira Allahın insanı halkda muradının biri ; yeryüzünü imar etmek, diğeri insanı kemale erdirip kendi güzelliklerini ve iyiliklerini yeryüzüne aksettirmektir.

ALLAHIN İNSANLARI TEKÂMÜLE GÖTÜRECEK OLAN İLK ŞERİATİ ve KELÂMI:

(Eş'iyâ - 2 - 3) : « Şeriat (Sahyûn) den

ve Rabbin kelâmı ; (orşilim — kudüs) den zuhûr edecektir. »

(4) Ve ümmetler arasında [Rab] hükmedecek ve çok kavimleri ta'zîr eyliyecektir. Ve onlar [intibaha gelip] kılıçlarını sapan demirleri ve mızraklarını (dehre) ler yapacaklar. Millet millet aleyhine kılıç kaldırmıyacak [kılıç çekmiyecek] ve artık muharebe etmeği öğrenmiyecekler.

(5) Ey Ya'kûbun evi [evladları] geliniz Rabbin nûrunda sülûk edip [yürüyelim]

TEKÂMÛL DEVRİNDE

TEK BÜYÜK ALLAH OLACAKTIR ;

(Eş'ya - 2 - 11) : «Ol günde müteâl; [yüksek varlık] yalnız Rab bulunacaktır. »

Öyle ki :

(Eş'iyâ - 2 - 18) : « Ve putlar külliye mahvolacaktır. »

Diğeri :

(Eş'iyâ - 11 - 4) : «Ve dudaklarının üfleşi ile şerîri öldürecek. »

Diğeri :

(Eş'iyâ - 11 - 6) : «Ve kurd kuzu ile sakin olacak [ve bir küçük çocuk onları güdecektir.] »

Diğeri :

(Zekeriyâ - 14 - 9) : «Ve Rab bütün yer yüzünün padişahı olup ol günde Rab bir ve ismi bir olacaktır»

Diğeri :

(Eş'iyâ - 42 - 1) : «Ve tâifelere hakkı i-lân edecektir. »

Diğeri :

(Eş'iyâ - 42 - 3) : «Hakkı; hakikatle meydana çıkaracaktır.»

Diğeri :

(Eş'iyâ - 32 - 17) : «Ve salahın ameli selâmet ve salahın semeresi ilel'ebed asayiş ve emniyet olacaktır. »

Diğeri :

(Eş'iyâ - 65 - 20) : « Orada bir daha az yaşamış çocuk ve günlerini tamamlamış ihtiyar bulunmayacak. »

Diğeri :

(Eş'iyâ - 65 - 23) : «Anlar abes yere yorulmıyacaklar, onlar belâ için çocuk doğurmıyacaklar. »

(24) Ve onlar duâ etmezden evvel ben icâbet edeceğim. Onlar daha söylerken ben dinliyeceğim. »

Diğeri :

(Eremya - 31 - 33) : «O günlerden [tekâmülden] sonra İsrâil evi ile akdedeceğim ahid budur. [Rab buyurur] yani şeriatimi içlerine koyup kalbleri üzerine yazacağım

(34) Ve artık herkes kendi komşusuna ve herkes kendi kardeşine Rabbi bil diyerek ta'lim etmiyecektir. Zira küçük büyük onların cümlesi beni bilecektir. »

Diğeri :

(Eremya - 32 - 39) : « Ve daima benden korkmaları için ve kendilerine ve kendilerinden sonra evladlarına hayır gelmesi için onlara bir kalb ve bir yol vereceğim.

(40) Ve benden sapmamaları için korkumu kalblerine koyacağım. »

YENİ DEVİRDE YENİ YÜREK

(Hazekıyal - 36 - 26) : «ve size yeni yürek vereceğim ve içinize yeni rûh koyacağım ve bedeninizden taş yüreği çıkarıp size etden bir yürek vereceğim.

(27) ve içinize rûhumu koyacağım ve sizi kanunlarımda sülûk ettireceğim ahkâmımı hıfz edip onlarla âmil olacaksınız»

VAHDET HALİNDE İLÂHÎ MÜNASEBET

(Eş'iyâ - 40 - 5) : «Cümle beşer birliğinde görecekler ki [her ağızda] Allahın ağızı söyler. »

Diğeri :

(Yûil - 2 - 28) : «ve bundan sonra rûhumu cümle beşer üzerine dökeceğim ve oğullarınız, kızlarınız ilhamla söyleyecek ve ihtiyarlarınız [gözleri açık iken] rü'yalar görecek ve gençlerinize vahiyler gelecektir. »

Diğeri :

(Miha - 6 - 8) : «Hak üzere hareket etmek ve merhameti sevmek ve mütevazî olarak Allahın ileyürümekden başka Rab senden ne ister»

Diğeri :

(Eş'iya - 66 - 23) : « ve Rab buyurur ki her yeni ayda ve her (sebî) de cümle beşer benim huzûrumda secde etmek için gelecektir.»

Diğeri :

(Eremya - 33 - 8) : « ve bana karşı işledikleri günahların cümlesinden onları tat-hîr edeceğim, ve bana karşı işledikleri günah ile isyanları af edeceğim.

(9) ve ona ihsân edeceğim bütün hayır ve selâmetden dolayı korkup tiireyeceklerdir. »

HAZRETİ MUHAMMEDİN DÜNYAYA AÇTIĞI:

İnsanlık ve çobanlardan kurtuluş devri

(Hazakıyal - 34 - 8) : «Ancak çobanlar kendilerini görübde koyunlarımı gütmediklerinden.

(10) İşte ben çobanlara muhalifim ve koyunlarımı onların ellerinden alacağım ve onları koyun gütmekten el çektireceğim ve çobanlar artık kendilerini gütmiyeceklerdir ve koyunlarımı onların ağzından kurtaracağım şöyle ki bir daha onlara yiyecek olmıyalar. »

Diğeri :

(Hazakıyal - 34 - 25) : « ve onlarla selâmet ahdi akteceğim. »

Diğeri :

(Hazakıyal - 34 - 27) : «ve boyunduruklarının bağlarını kırıp onları kulluk etti renlerin elinden kurtardığımda Rab ben olduğumu bilecekler. »

SİZ İNSANSINIZ

(Hazakıyal - 34 - 31) : «ve siz ey benim

koyunlarım, ey mer'anın koyunları insan-sınız ve ben sizin Allahınızım diye Rab Yehova buyurur. »

İşte :

Müslümanlık rüşdünü idrak eden insanlara bu kurtuluş devrini açmıştır. Ve Hazreti Muhammed efendimiz bilfiil bu işe başlamıştır.

Diğeri :

(Hazakıyal - 36 - 11) : « ve sizi evvelki hâlinizden daha iyi bir hale getireceğim ve Rab ben olduğumu bileceksiniz. »

Diğeri :

(Mezmûrlar - 102 - 18) : «Gelecek devir için bu yazılacak: halk olunacak kavim Rabba tesbih edecektir. »

Diğeri :

(Eş'ıya - 11 - 9) : «Onlar [ayı, arslan, yılan] bütün mukaddes dağımda ne zarar verecek ne de telef edileceklerdir. Zira sular denizi kapladığı gibi yer yüzü Rabbi bilmekle kaplı olacaktır. »

Diğeri :

(Eş'iyâ - 12 - 1) : «ve ol günde diyeceksin ki yâ Rab, sana hamd ederim. Zira bana gazablandın ise de gazabın geçti ve bana teselli verdin

(2) İşte kurtuluşum Allahladır. [kurta-

rıcım Allahdır] itimad edeceğim ve korkmıyacağım zira Rab Yehova kuvvetim ve tesbihimdir. ve benim kurtarıcım oldu.

(3) ve kurtuluş pınarlarından meserretle su çekeceksiniz.

(4) ve ol günde diyeceksiniz ki Rabba hamd ediniz, ismini nidâ eyleyiniz. Onun fiillerini kavimler arasında bildiriniz onun isminin müteal olduğunu zikrediniz.

(5) Rabba mezmûr okuyunuz. Zira azîm şeyler icra eyledi. Bu; bütün yeryüzünde ma'lumdur.

(6) Ey Sahyun de sakın olanlar gülbağ çekip terennüm eyle zira sende olan İsrâîlin Kuddûs'ü [Allah] azîmdir.

Diğeri :

(Eş'ıya - 61 - 6) : «Ve siz Rabbin kahinleri tesmiye olunacaksınız. Allahımızın hizmetcileri denileceksiniz.

(8) Zira ben Rab; Hakkı severim zulüm ile gazabdan ikrah ederim ve onların mükâfatlarını hakkaniyyet üzere vereceğim ve onlar ile ebedî ahid akdedeceğim. »

Diğeri :

(Eş'ıya - 62 - 4) : «Rab senden razı ola-

cak ve diyarın nikâhlanacaktır»

Diğeri :

(Eş'ia - 63 - 9) : «Cümle müzayakalarında O muzayaka çekti ve hüzûrunun meliki onları kurtardı, muhabbeti ve şefkati ile onları halas eyledi. Onları kaldırıp hep kadîm günlerde taşıdı. »

Diğeri :

(Zekeriyâ - 8(9) - 10) : «Cenk yayı kırılacaktır ve O milletlere selâmet söyleyecektir. »

Diğeri :

(Eş'iyâ - 60 - 12) : «Zira sana hizmet etmeyen millet ve hükûmet helâk [olacaklar]»

Diğeri :

(Eş'ia - 60 : 18) : «Artık senin diyarında zulüm ve hudûdunun dahilinde harabiyet ve helâk işidilmeyecektir.»

(20) Artık güneşin batmıyacak ve ayın eksilmeyecek zira senin ebedî nûrun Yehova [Allah] olacak ve matem günlerin hitam bulacaktır.»

Mesih Hazreti İsânın Peygamber olarak geleceği hakkında tebşirat

MÛSEVÎ MUKADDES KİTABLARINDAN :

(Eş'ia - 7 - 13) : «Ol vakit peygamber de-

di ki: ey Davûd evi, şimdi dinleyiniz ademleri ta'ciz size az mı gelir ki Allahı dahi ta'ciz edersiniz.

(14) Bu sebepten Rab kendisi size bir alâmet verecektir. İşte bakire gebe olup bir oğul doğuracak ve ona Emanoil [Allah bizimle] tesmiye edecektir. »

Diğeri ;

(Eş'ya - 9 - 2) : «Zulmetde gezen kavim [İsrâîl kavmi] azîm nûr gördü. Ölüm gölgesi diyarında oturanlara nûr doğdu»

Diğeri :

(Eş'ya - 9 - 7) : «Dâvûd'un [mesihlik] tahtı üzerinde ve onun hükûmetinde bunun hükûmetinin artmasına ve selâmete nihayet yoktur tâ ki şimdiden ebededek onu hak ve adaletle sabit kılıp kuvvetlendire Rabbil-cünûdun gayreti bunu icra edecektir. »

Diğeri :

(Eş'ya - 11 - 1) : «Ve Yesa kütüğünden bir filiz sürecektir ve onun kökünden bir fidan bitecektir»

(2) Ve onun üzerinde Rabbin ruhu, hikmet ve anlayış ruhu, meşveret ve kuvvet ruhu ilim ve Rab korkusu ruhu ta-karrür edecektir.

(4) Ancak fıkaranın davasını adâlet üzere görecek ve yerin derdlileri için hak üzere hüküm verecekdir. »

Alâkalı ve Hazreti İsânın şahsiyyet ve memûriyyeti ile münasebetli âyetler :

(Eş'ia - 49 - 23)

(Eş'ia - 50 - 5 ve 6)

(Eş'ia - 53 - 4 ve 5 ve 6)

(Eş'ia - 53 - 10 ve 11 ve 12)

Âhir zaman Peygamberi Hazreti Muhammad hakkında tabşîrât

MÛSEVÎ MUKADDES KİTABLARINDAN :

(Eş'ia - 42 - 1) : «İşte elini tuttuğum kulum, canımın hoşnud olduğu seçkinim, rûhumu onun üzerine koydum ve tâifelere hakkı ilân edecektir»

Diğeri :

(Eş'ia - 42 - 4) : «Hakkı yer yüzünde sabit kılincaya kadar zayıflamıyacak ve fütür getirmeyecek ve adalar onun şeriatine müntazır olacaktır. »

Diğeri :

(Eş'ia - 42 - 6) : «Ben Yehova seni adâletle çağırdım ve elinden tutup seni hıfzedeceğim ve seni kavme ahid ve tâife-

lere nûr olmak üzere vereceğim.

(7) Ki körlerin gözlerini açasın mahbusları hapismanden ve zulmetde oturanları zindandan çıkarasın»

Diğeri :

(Melâhiya - 3 - 2): «Zuhur ettiği vakitte kim durabilir zira o; kalıcı'nın [ayırıcının] ateşii gibi ve Kassar'ın sabunu gibi olacaktır.

(3) ve gümüş kal ve tasfiye eden gibi oturacak.»

Diğeri :

(Mezmurlar - 96 - 13) : «zira o geliyor zemine hükm için geliyor. Dünyaya adâletle ve kavimlere hakikatle hükmedecektir»

DİKKAT :

Hıristiyan kilisesi; Hazreti Muhammedi Allah Nebisi olarak tanımak işine gelmediğinden bu âyetleri hep hazreti İsâya mal etmek istemiştir. Fakat aklen ve mantiken buna imkân yoktur. Zira :

1) Hakkı yer yüzünde sabit kılıncaya kadar zayıflamıyan,

2) Hayatında mahbusları hapismanden ve zulmetde oturanları zindandan çıkaran,

3) Putperest, zâlim gaddar muhaliflerini eriten, ve cemiyetde tasfiye yapan.

4) Ve şeriati dünyaya kurtuluş yolunu açan ve in-

sanları haklarına bilfiil kavuşturan hazreti İsa değil hazreti Muhammeddir.

Hazreti İsa ile Hazreti Muhammedin Nübüvvetlerinde müşterek esaslar

Hazreti İbrahimin torunları olan ve beşeriyetin çocukluk yaşındaki en elverişli bir kavmini, yani çektiği ızdıraplarla nisbî bir olgunluğa ermiş olan (İbrânî)-leri Din kabul edecek bir seviyeye geldiği için Allah onları Dinde hizmetine çağırdı. Fakat Dinin müeyyidelerini [mükâfat ve mücazâtı] dünya hayatına hasr ve tahsis etti. Eğer onlar Allahın iradelerine uyarlarsa dünyada uzun ömür sıhhat, servet, çok evlât sahibi olacaktılar ve işlerinde bereket olacaktı.

Eğer Allahın iradelerine uymazlarsa kılıçla, hastalıkla vakitsiz ölüm görecekler kıtlığa, fıkıralığa türlü yoksulluğa uğrayacaklardı. Müeyyideler bunlardı. Âhiret hayatından, Cennet ve Cehennem müeyyidelerinden bahis yoktu.

Çünkü :

1) İbrânîler beşerî seviyeye göre nede olsa çocukluk yaşında idiler. Ahireti Cenneti Cehennemi anlayacak seviyede değildiler. Anlayabilecekleri şeyler ; içinde yaşadıkları hayatın tatlılıkları ile acılıklarını yapan sebeplerdi.

2) İbrânîler dünyanın en yoksul en mahrum hayatını Mısırda yaşamış, dünya acılarından gözlen yılmış ve dünya varlıklarına karşı derin bir ihtiyaç içinde hasret taşıyan kimselerdi.

İşte :

Bu sebeplerden dolayı müeyyideleri yalnız dünyalıklara inhisar etti.

2 — HİRİSTİYANLIK ZUHUR ETTİĞİ ZAMAN: Hıristiyanlık gelinceye kadar Museviler bin beşyüz senelik uzun bir ömür geçirmişler ve bu hayat devrelerinde dünyanın acı taraflarile tatlı taraflarını da en yüksek derecede tatmışlar, def'alarla istilâlara, yağmalara, tahribata uğramışlar, esir olarak sürgünlere topekûn gitmişler, ve esaret hayatında çok ızdıraplar çekmişler, hattâ umumî katliâmlardan ancak Allahın mûcizeleri ile kurtulmuşlardı.

Öyleki :

Dünyadan da, hayattan da bıkkın, me'yus ümitsiz bir halde Roma putperest idaresinin hâkimiyeti altında enva'i endişeler ve tehditler içinde müşkilâtla günlük hayatlarını te'mine uğraşırlarkendir ki Hazreti İsâ müjde ile gelmiştir. Malûmdur ki İncil müjde demektir. Bu müjde; hem (hayatı ebediye) esasında Musevîlere ilk defa ahiret nimetlerinden bahsediyor ve Din müeyyidelerini ahiret hayatına da teşmil ediyor hem de dünyada hür ve müstakil ve insanlık haklarına sahip olarak yaşanacağını müjdeliyordu :

İşte dikkati çekeceğim noktaya şimdi temas ediyorum :

Bu müjdeyi Hazreti İsâ verecek fakat bunun tahakkukuna milletlerin fi'len çalışması, yâni dünyanın ; zâlimlerin, müstebitlerin idarelerinden kurtarılması ve insanların esaretten kurtulması ve hürriyete kavuşması işi; Hazret Muhammed zamanında başlayacaktı.

İşte bu müşterek işi çerçevesiyen âyet şudur :

(Eş'ya - 61 - 1) Rab Yehova'nın ruhu

üzerimdedir. Çünkü Rab beni fıkara müjdeler vermek için mes'hedip kalbi kırılmış olanlara şifâ vermek, esirlere hürriyeti, mahbuslara hapisinanenin açılmasını ilân etmek

(2) Rabbin makbul senesini ve Allahımızın intikam gününü [kıyamet ve mahşeri] ilân etmek, matem edenlerin cümlesine tesellî vermek,

(3) Sahyun'un mâtem edenleri için tedarik edip onlara kül yerine müzeyyen sarık, matem yerine şadlık yağı [ıtır] me'yüs ruh yerine hamd libası [hali] vermek için beni gönderdi ve onlara salah ağaçları, Rabbin kendi izzeti için diktiği ağaçlar tesmiye olunacaktır.

(4) ve eski harabeleri bina [i'mar] edeceklerdir. »

*
**

İşte :

(Eş'ya - 61 - 1) : « Âyetindeki 3 ncü ve 4 ncü âyetler dünya çapında beşerî (ideal) dir ki onda Allahın iradesi ilk Din devrinde zâhir olmuş, ilk bunu Hazreti İsa ilân etmiş ve fi'lî tahakkuku hazreti Muhammedin rüşd devrine bırakılmıştır.

Malûmdur ki, Hazreti İsanın hayatında bunun tahakkukuna imkân yoktu. Zira ne insanlar rüştünü idrâk etmişdi ne de zaman buna zerre kadar müsaitti.

Hattâ Hazreti İsâ o devrin adamlarını (ölüler) diye vasıflandırmıştı. Bir şakirdi kendisinden babasının cenazesini defin için gitmeğe izin istediği zaman Hazreti İsâ ona ; (bırak ölüler kendi ölülerini gömsünler ancak sen git Allâhın melekûtunu her yana ilân et !) buyurmuştu (Lûka - 9 - 60(59÷60))

İşte :

Devre böyle bir ölü devre idi. Bu ölülerde Roma imparatorları âmânsızca hâkimdi. âtiyen ilâhi muradın tahakkuku için bu idarenin ortadan kalkması lâzımdı. Halbuki koca imparatorluğu ortadan kaldıracak kadar değil yüz yirmi insandan fazla bile kimse Hazreti İsâya ümmet olmağa cesaret gösterememiş, hükümetin korkusundan Hazreti İsâya yaklaşamamıştı.

Bu ölüleri ateşlemek lâzımdı. Onun için Hazreti İsâ şöyle buyurdu :

(Ben dünyaya ateş atmağa geldim, eğer şimdiden tutuşmuş ise daha ne isterim (Luka - 12 - 49))

Diğeri :

(Dünyaya selâmet getirmeğe mi geldim sanıyorsunuz, size derim ki : Hayır! ancak daha doğrusu ayrılık getirmeğe geldim) (Luka - 12 - 51)

Diğeri :

(Allah ölülerin Allahı değil ancak yaşayanların Allahıdır) (Matta - 22 - 32)

Diğeri :

(Ben hayata mâlik olmaları ve ziyade

siyle mâlik olmaları için geldim (Yuhanna - 10 - 10)

Diğeri :

(Yer yüzüne selâmet getirmeğe geldim sanmayın ben selâmet değil ancak kılıç getirmeğe geldim (Matta - 10 - 43(34))

Diğeri :

(Ve haçını [dar ağacını] alıp ardımca gelmiyen [yani ölümünü göze alıp yoluma gelmiyen] bana lâyük değildir. (Matta 10 - 38)

Diğeri :

(Ve [kılıcı] olmiyan esvabını satsın ve kılıç satın alsın (Luka - 22 - 36)

Diğeri :

(Dünyaya hükmetmeğe gelmedim. ancak dünyayı kurtarmağa geldim. (Yuhanna - 12 - 47)

Diğeri :

(Benimle beraber olmiyan bana muhalifdir (Matta - 12 - 30)

Diğeri :

(Eğer bir kimse bana gelir ve kendi babasına, anasına, karısına, çocuklarına, kardeşlerine, kız kardeşlerine evet hat-

ta kendi canına bugz etmezse benim şakirdim olamaz» (Luka - 14 - 26)

Diğeri ;

«Bir kimse arkamdan gelmek isterse nefsini inkâr etsin ve haçını [dar ağacını] yüklenip ardımca gelsin» (Matta - 16 - 24)

Diğeri ;

«Velhasıl Rabda ve onun kudretinin kuvvetinde kuvvetlenin (11) iblisin hiylelerine durabilmeniz için Allahın bütün silâhlarını kuşanın çünkü müsâraamız kan ve ete karşı değildir. (12) ancak riyasetlere karşı, hükûmetlere karşı, bu karanlığın dünya hükümdarlarına karşı, semâviyyatda olan kötülüğün ruhî ordularına karşıdır. (13) Bundan dolayı fena günde dayanabilmeniz, ve her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmeniz için Allahın bütün silâhlarını alın» (Efesoslulara - 6 - 10 : 13)

Diğeri ;

(Arkasına bakan Allahın melekûtuna lâayık değildir) (Luka - 9 - 62)

Diğeri ;

(Bir adamın dostları uğruna canını vermesinden daha büyük sevgi kimsede yoktur) (Yuhanna - 15 - 13)

KÂMİL OLMAK İSTERSEN

(Eğer kâmil olmak istersen git nen varsa sat, ve fakirlere ver göklerde hazinen olacaktır ve gel benim ardımca yürü) (Matta - 19 - 21)

*
**

Bu son âyetden ve evvelkilerinden çıkan ma'nanın hülâsası şu olsa gerekir : Hazreti İsâ ; Mûsevî cemaatine olduğu gibi dünyaya dahi; Dine düşman, Allaha muhalif putperest idarelerin hâkim olduğunu görmektir. Dinî bir idare, Dinî bir cemaat kurmak ve Dine göre onu yetiştirmek ve idare etmek değil hatta Dine dair alenî bir kaç sözlük vaaz etmeğe dahi zaman müsait değildir. Din için evvelâ hürriyet; ve insan için insanlık haklarına kavuşmak lâzımdır. Hürriyet ve insanlık hakları emniyetde bulunan yerde Dine hizmet mümkündür. Aksi halde Din gizlenmiş bir mahiyet alır.

İşte okuduğumuz âyetlerdeki Hazreti İsânın hep fedakârlığa ve mücadeleye teşvik ve dâvet mahiyetindeki sözleri Dine mâni' olan idarî engelleri ortadan kaldırmak üzere mücadeleye hazırlık içindi. Kendi zamanında bu bir muvaffakiyet te'min etnese dahi beşerî tekâmül ile yükselecek seviyeler neticesi bu işin âtiyyen yayılmasına fikirleri yürekleri vicdanları, uyardırmak hazırlamak içindi. Öylede oldu, Hazreti İsânın söylediği ve istediği şeyler Hazreti İsâ göğe alındıktan beşyüz kesûr sene sonra beşeriyetin yüreğinde canlandı. Beşeriyetin bu rüşd devrinde Hazreti

Muhammedin hayatında o ideâl fikirler tahakkuka başladı. Hak ile bâtl, âdaletle zulüm nûr ile zulmet filen ayırdedildi. Ve insanlar kurtulmağa ve kurtarmağa koyuldu.

Hıristiyan kilisesi Hıristiyanlıktan başka Dine meşrû' bir yer ve hak vermek istemediği için Hıristiyan halka hakikati böyle anlatmamış ne hazreti Muhammede ne de o devrin fevkal'adeliğine dikkati çekmek istememiştir. Binaenaleyh Hıristiyanlığı : (mutlak sulhu, mücadeleden memnu' her ıstıraba sessiz ve mukavemetsiz katlanmağa mecbur) bir çerçeve içinde göstermiştir. (Bir yanağına vurana öbür yanağını çevir) emrini hakikî mefhumundan ayırarak her hale rıza göstermek ma'nasında telkin etmiş ve : (Allahın hakkını Allaha kralın hakkını da krala ver) emri ile de müessese tahakkümlerine mutlak suretde itaat ettirmegi, itirazsız boyun eğdirmeği istemiştir. Netice olarak yer yüzünde Allahın ve halkın hükümranlığı yerine siyasi ve ruhanî müesseseler müşterek hükümranlığı ve gayrı meşru' emelleri carî olmuştur.

İmdi hakikatde ;

Ehli Kitab Dinleri birbirini beşerî ihtiyaca göre tamamlayan safhalardır. Birinin zamanında beşeriyyete söylenmiyen söz ; yaşı başı geliştikten sonra söylenmiştir. ve son Din devresinde beşeriyyetden Allah namına ve halkın Kurtuluşu yolunda her fedakarlık istenmiştir. Ve halk Allaha ve insanlığına bağlılık rûhu ile her fedakârlığı kabul ve icra eylemiştir.

HÜLÂSA :

Hazreti İsâ; Allahın beşeriyyeti kurtarmak hakkındaki iradesini yalnız ilân etmek imkânını bulmuştur. Hazreti

Muhammed kendi devrinde beşeriyyeti; bu îradeyi fi'len tatbike yarayacak bir olgunluk ve reaksiyonda [aksül'amelde] bulmuştur.

Şimdi :

Hazreti Muhammede taallûk eden fi'lî vazifeyi Kur'an-ı kerim âyetlerinde görelim:

(7 - A'raf - 157) : «Ehli kitabdan şunlar ki Tevrât ve İncilde memûriyyet vasıflarını yazılı buldukları o Nebi-i Ümmî'ye tâbi' olurlar. O Nebi-i Ümmî onlara iyilik etmekle emir ve kötü işlerden nehiy edip sakındırır. İyi şeyleri onlara helal, fena muzir şeyleri onlara haram kılar. Omuzlarındaki ağır yükü [tahakkümü, gadr ve zulmü] kaldırır, üzerlerinde bulunan zincirleri ve bukağıları [esaret zincirlerini, insanlık haklarından kendilerini mahrum kılan bağları] çıkarır işte o Nebîye imân ile ona hürmet ve itaat eden ve düşmanlarına karşı onu destekleyip yardım eden ve onunla beraber inen nûra [Kur'an-ı kerime] tâbi' olanlar kurtuluşa erenlerdir.»

Diğeri :

(61 - Sâf - 6) : «Vakta ki Meryem oğlu İsâ ; ey benî İsrâîl ben size benden evvel olan Tevrâtı tasdik eder ve benden sonra gelecek bir Resûl ile ki ismi Ah-

meddir. Müjdecî olarak gelmiş Allahın Resûliyim dedi. Ve onlara mûcizeler ile geldi.»

**İncîl-i şerîfe göre ehli kitab
zümrelerine karşı uygunluk**

(Matta - 10 - 40) : «Sizi kabul eden beni kabul eder, ve beni kabul eden beni göndereni kabul eder.»

Diğeri :

(Galatyalılara - 3 - 28 ve 29) : «Ne Yahudi ne de Yunanlı vardır. Ne kul ne de azadlı vardır. Ne de erkek ve dişi var. Çünkü Mesih İsâda hepiniz birsiniz ve eğer siz Mesîhin iseniz o halde İbrâhîmin zürriyeti ve va'de göre vârislerisiniz. »

Diğeri :

(Romalılara - 8 - 14) : «Allahın ruhu ile sevk edilenlerin hepsi Allahın [Hidayet] oğullarıdır.»

Diğeri :

(Markos - 9 - 40) : «Bize karşı olmıyan bizim tarafımızdadır. »

Diğeri :

(Matta - 12 - 50) : «Her kim göklerde olan babamın iradesini yaparsa o benim kardeşim, kız kardeşim ve anamdır.»

Diğeri :

(2 - Korintoslulara - 10 - 17) : « Ancak övünen Rabda övünsün.»

Diğeri ;

(Filipililere - 4 - 4 ve 5) : «Rabda daima sevinin. Tekrar diyeceğim sevinin tatlılığınız bütün insanlara ma'lum olsun.»

N E T İ C E

İmdi :

Yukarıdaki ayetler önünde dikkatle durulup tedkik edilirse görülür ki Allahla olanlara Hıristiyanlık muhalif değildir. Evvelce gördüğümüz Mûsevî mukaddes kitablarındaki âyetleri de düşünürsek görürüz ki Mûsevîlik, sevgide ve hak ve adaletle muamelede Mûsevi olmıyanı Mûseviden ayırmıyor. Ve ayrıca dünyanın sonunun Allahın birliği etrafında bir birliğe ereceğini, Allahın hılkatden itibaren m û r a d ı ; insanları tekâmüle, kurtuluş ve saadete götürmek suretiyle his ve fikir birliğine götürmek olduğunu, bu yolda insanları Allahın götüreceğini ve bu gayeye erdireceğini Allah ; (ben yarattım, ben taşıyacağım, ben götüreceğim ve ben kurtaracağım) demekle dünyaya ilân ediyor. Ve erilecek son tekâmül devresindeki vasıfların başında (artık insanlar muharebe etmeği öğrenmiyecek, herkes Allahu tanıyacak ve Allahın onlarda yaratacağı yeni yürekle insanlar birbirlerini sevecekler, kurt tıynetli mahlûk o devrede kurtluğunu kaybedecek kuzuya dönecek, kuzuya arkadaşlık edecek) hakikatini bildiriyor.

Şimdi :

O son gün ile bu gün arası nasıl bitecek, Allahın tekâmül kanunları bizi nasıl yetiştirecek ?

Elbetde :

O güne bu günden hazırlıkla ! fikirde, yürekde ve işde hazırlıkla !

Bu hazırlık başlamıştır.

İki cihan harbi büyük bir âfet olarak bütün dünya insanlarını tâ canından sarsmış, aklını başına ve intibaha getirmiştir. Müşterek büyük bu tehlike karşısında her zümre küçük, menfî düşüncelerini, hislerini birer tarafa atmıştır. Can havli ve kaygusu ile birbirlerine sokulmuştur.

Yapılacak ilk işin ilhâmı ; Allahdan milletleri idare edenlerin kalbine doğmuştur. Elli kûsûr devlet adamı bir birlik kurmuştur. Bu birleşik milletler işine müşterek bir hey'et seçilmiştir. Her millet varını yoğunu ortaya koyarak bu birliği desteklemeğe, kuvvetlendirmeğe söz vermiş ve bu gayeye çalışmağı hayatî menfaati bilmiştir.

Milletlerdeki demokrasi rûhunu ve icraatını cid-dileştirmek, kuvvetlendirmek için, dünyada demokrasi alâkalarını ihtiyac derecesinde kuvvetlendirmek, daha iyi sıkıştırmak için zaten [komünizm] münebbihi doğmuştur. Böylece demokrasinin tekâmülüne yarar bir rekabet peyda olmuştur. Hürriyet va'd eden demokratların idaresindeki açlara, çıplaklara, yersizlere komünizm; ekmek, ilâç, giyecek ve barınacak şeyleri va'd etmiştir. Demokratlar dahi bunun üzerine idarelerindeki muhtacları ; bu ihtiyac maddelerinden müstegni kılacak hale getirmek gayreti göstermeğe başlamıştır. Ne vakit bu gayret sonuna erip semere ve-

rir; yani vaktiyle mister Roozvelt ile Churchil arasında bu maksadla imzalanmış olan [Atlantik beyannâmesi] muhteviyatına göre demokrat idareler ; milletlerini her türlü ihtiyac ve korkudan emniyyet altına alırsa o vakit komünizmin de rolü kendi kendine biter. Zira insanın yalnız karnı ekmeğe acıkmaz rûhu da hürriyete ve hareket istiklâline acıkır. Bu acıkmaya mani' olacak hiç bir çare yoktur. Fikir açıldıkca rûh acıkır. Tok insan hürriyetin ardında koşar. Ebedî ihtiyac budur. Karnı aç olan ekmeğin ardında koşar amma muvakkattir aç karnı doyuncaya kadar.

Aç adam bir iş bulmakla karnını doyurur ve giyinir ve barınacak yer de te'min eder. Fakat ferdî teşebbüsde hürriyete kavuşamaz, hareket istiklâlini elde edemez. Bu bir ictimaî mes'eledir.

Zamanla Allahın tekâmül kanunları her şeyi hal ve fasledecektir. Bu günü yaşayanlardan her ihtisas zümresi; gelecek tekâmül devrine zamanı hazırlamak için ihtisasları dahilinde bir takım teşebbüslere girmek sevk-i tabiîsindedir. Bu sevk-i tabiî ; Allahın iradesinden ve tekâmül kanunlarından hız alan temayüllerdir. Netekim ben de içime doğanı yapıyorum. Kitab Ehli kardeşliğinin ehemmiyyetine dikkati çekiyorum ve demek istiyorum ki :

1) Engizisyon işkenceleri kurarken Hıristiyan kilisesinde kendininkinden başka hiçbir Dine, hiçbir mezhebe hayat hakkı tanımayan ve başkalarını kâfir sayan bir zihniyyet vardı, hatta Müsevîlere, Müslümanlara ve Protestanlara kılıçla saldırışları vardı. Katoliklerle Protestanların bu mücadelesinde can vermiş otuz milyon Hıristiyanın hatırası da var.

Böylece :

2] Uğradığı yağma ve katliamlar dolayısıyla Müsevîlerin Hıristiyanlara karşı derin bir infial ve kını var

3] Üzerine gelen Haçlı ordular yüzünden haksızlığa, can kaybına ve tahribata uğramış Müslümanlar var

Ve :

Yüzlerce milyonu Avrupalılar tarafından tasalluta zulme uğramış, geri bırakılmış ve yalnız sömürülmüş, kaynakları yağma edilmiş, türlü cefa edilmiş, insanlık haysiyetleri tanınmamış Asyalı Afrikalı bir insan ekseriyyeti var.

İşte böyle bir tarih sonu:

Ehl-i Kitabdan olan yekdiğerine küskün ve kırgın bu üç zümrenin devlet adamları, artık müteakabil ve müşterek felâketlerden korunmak için bir araya gelmişler, bir birlik kurmuşlar yani Birleşik milletler namı altında bir insanlık birliği vücûde getirmişlerdir.

Elhamd-ü-lillah :

Bu ; mükemmel bir adım ; dünyanın yaratıldığı gündün beri hilkatde gaye olduğu halde ilk defa kendini gösteren bir güzel adım.

Fakat :

Revâmıdır ? Bu bir masanın etrafında hâli kurtarmak ve istikbali korumak için birleşen diplomatların milletleri yürekleri, fikirleri yekdiğeri hakkında yanlış ve fena zanlarla örtülü dursun ! revâmıdır? Bu kadar iyi bir niyetle bir araya gelenlerin cemiyetleri iç yüzde bu kadar uygunsuz olsun. Buna yer gök ağlar.

Nasıl olur da ;

Allah bir iken ve mûradı her insan için bir iken ve bunlar Mukaddes kitablara esas iken insanların

nokta'i nazarları değişir ve Allahtan ve Allahın mura-dından ayrılır ? Ancak mütemadî fena telkinlerle ve bu telkinlere yardım eden fena hadiselerle ve netice itibariyle gafletle insanlar bu ayrılık ve ihtilâfa düşebilir ! Allah insanı [mükerrem] olarak yarattığını Kur'a-n-ı kerimde tebşîr eder. Ve insan ; insanlık sıfatiyle mahlûkların en şereflişi olur. Evvelki Mukaddes kitablar dahi insanın bu esasta ehemmiyyetini te'yid eder ve hatta Allahın ahlak ve sıfatına göre yaratılmış en elverişli mahlûkun insan olduğunu söyler.

Hakikat böyle iken :

Nasıl olur da milletler kendi içinde ve dışında yü-reği ayrı yüzü ayrı yaşamağa mecbur olurlar. Bundan günah, bundan abes bundan gayrı tabiî ne olabilir. Bu yazılarda Allahın her Dindeki mûradı gayesini gösteren âyetleri göz önüne koydum. Bunlarda taarruz eden ne var ?

Müsevîler ve Hıristiyanlar her gün dualarında [yâ Rabbî melekûtun gelsin] diye yalvarırlar. İstedikleri şey ; yer yüzünün cennete dönmesi yani huzûr ve sü-kûna ermesidir. Cennetdeki Cemâlî tecellilerin yer yüzünde istikrar bulmasıdır.

Fakat :

Bu duayı edenler düşünseler ki yer yüzünü mele-kûta hazırlayacak yine kendileridir. İşi yalnız duaya hasredip çekilmezler Allahın yer yüzünde bir işçisi o-larak harekete geçerler. Aralarındaki ihtilâfların halli-ne ve dünyanın i'mar ve islahına ve Allaha ve insan-lığa hizmetde iş birliği yapmağa çalışırlar, kendilerini politika müesseselerinin kurbanlık koyunları halinde yaşatmazlar. Ve Allahın buyurduğu gibi insanlığı be-nimseler ve biz [insanız !] derler.

Dinler ve mezhebler; insanlığımızda inkişafımız için bizi nizamlamağa, ta'lim ve terbiyeye geldi. Bizi ayırıp müesseselerin politikaları uğrunda çarpıştırmağa, boğuşturmağa ve Allahın mülkünü tahribe gelmedi derler.

Allah Kur'an-ı kerimde : (Bir insanı öldürmek bütün insanları öldürmek gibidir. Bir insanı kurtarmak bütün insanları kurtarmak gibidir) buyurur. Başka Dinler dahi buna zıd bir şey söylemezler. Hep sevişmeği kardeşliği emrederler.

Milletleri idare edenlerin hepsi Din âlimi değildir. Onlar vicdanlarının sevki ile insaniyetde yürüyorlar. Fakat iyi bilseler ki bütün teferruatı ile Dinler dahi insaniyeti destekliyor ve insanları medeniyete, kemâle ve birliğe götüren açık bir gaye takip ediyor, ne kadar memnun olacaklar ve kuvvetlenecekler.

Dünyada en faal rolü üzerlerine alan ; Ehl-i kitab dinleri mensubları olmuştur. Fakat maalesef kitaplarının emirleriyle değil tabi oldukları müesseselerin iradelerine uymuşlar ve birbirlerine düşmanlık etmişlerdir. Lâkin artık her gaflet ve her iyiyi kötüye kullanış son haddini aşmıştır. Ve her kesin gözü açılmağa başlamıştır. Bu gün her insan felâketlerden yığındır. Her kes kendini müdafaa ve kurtuluş için sarılacak insan arıyor. Kitab Ehlinin ilk dostu yine kendileridir. Onlar Hazreti İbrâhîmin Dininde bir tek aile iken birbirinin düşmanı oldukça kimselerin dostluğunun müessir faydası yoktur. Halbuki onlar kendi Dinlerini iyi bilseler, ne kadar hayıflanacaklar. Binlerce sene ne yanlışlıklara kurban olduklarını anlayacaklar, uğradıkları ziyandan çekdikleri ıstırbandan ve politika müesseselerine hizmetden başka hiç bir tarafa, ne Allaha, ne Dine ne

insaniyete iyi bir şey yapmamış olduklarını anlayacaklar. Büyük bir nedamet duyacaklar ve birbirlerine intibahla sokulacaklar ve sarılacaklardır.

Onlar bu hakikatleri nasıl öğrenebilecekler ?

Allah inâyet ederse bunun sebeplerini yaratacak ve o sebeplerden bir danesinin de önümde yaratıldığını şükranla görüyorum ve Allaha hamd-ü senâ ediyorum.

Dört beş sahifelik bir yazı; insanı Allahdan ve insandan ayırmağa yaradığı gibi Allaha ve insana yaklaştırmağa da yarayabilir. Bir kaç damla zehir : insanı öldürmeğe yaradığı gibi bir kaç damla panzehir de insanı kurtarmağa yarar.

Dünyada başlıca iki Din zümresi yaşıyor,

- 1) Kitab Ehli Dini
- 2) Şark Dinleri Dini

Hazreti İbrâhimin dininde tek bir millet teşkil eden Kitab Ehli bu üç ümmet bilmelidirler ki en büyük düşmanları yine kendileridir. Binlerce senelik cehalet ve gafletleridir, insanlıklarının inkişafına mani' olan âmil ; müessese siyasetleri ve neticesi olan kara cehalet ve kuru taassubdur. Bu üç dinin mensubları bundan böyle binlerce senelik bu esaslı düşmanla mücadeleye girişmeli ve kendilerini kurtarmalıdır. Bundan mühim ne vardır, Bu mesaî neticesinde kendilerini nasıl birbirlerinin bitişiğinde bulacaklar ve ilk sarılacağın yine kendileri olduğunu ne güzel anlayacaklardır.

Dünyayı ihtilâfa düşüren esas ayrılıklar neden olmuş, hangi yanlış fikirlerden çıkmış ise onları zarar vermez hale getirmek ilk ve en mühim vazifedir. Bu-

nun için yapılacak iş her Din ve mezheb mensublarının ihtisas adamları tarafından bu esasda ahenkli risâleler yazmak, sözler söylemek ve kulübler vücûde getirmektir.

Ey kardeş insanlar; Allahın ismi etrafında kardeşce birleşmenin bu ; bir yoludur. Allaha insanlığa hizmetin yolu da budur. Mukaddas kitapların müjdelediği tekâmül devresine insanları götürecektir olan da bu tek yoldur.

Rabbil'âlemîn olan Allah cümleye bu yolda yardım eder inşaallah. Dindarlık insanlıktır. İnsanlık Dindarlıktır.

Cümlemiz Allahın yer yüzünde hayırlarda yarışır sadık hizmetçileri ve insanlığın sadık uzuvları olalım. Bundan Şark Din mensubları da istifade eder, ve bu muazzam cereyana iştirak eder, Allah müyesser ve muvaffak buyursun. Âmîn. . . .

KİTABIN FİHRİSTİ

Sayfa

- 3 — ÖN SÖZ
4 — Kitab Ehli âilesinde kardeşlik fikri
8 — Müslümanlığın Kitab Ehline müsaid durumu
11 — Dinler
12 — Kitaplar
13 — Mûsevî Mukaddes kitablarının Kitab Ehli kardeşliğine uygunluğu
15 — Allahın insan oğullarına verdiği söz, Allahın insanları tekâmüle götürececek şeriat ve kelâmı
16 — Tekâmül devri
18 — Yeni devirde yeni yürek
19 — Birlik halinde İlâhî münasebet
20 — Hazreti Muhammedin insanlara açtığı kurtuluş devri
20 — Allah; siz insansınız ve kurtulacaksınız buyuruyor.
25 — Hazreti Muhammedin geleceği hakkında müjdeler
27 — Hazreti İsa ile Hazreti Muhammedin me'muriyyetlerinde müşterek esaslar

Sayfa

- 28 — Hıristiyanlık devri
33 — Kâmil olmak isteyenler
35 — Hazreti Muhammedin me'mûriyeti
36 — İncîl-i şerîfin Kitab Ehli ümmetlere uygunluğu
37 — Netice
-

İLAVE

Risale ; fihristine kadar basıldıktan sonra risaleyi forma halinde tanıdığım bir Musevîye ve bir ahababımın tanıdığı Rum Ortodoks şahsiyete ve yine bir ahababımın tanıdığı Ermeni ruhanî şahsiyete Gönderip fikirlerini yoklamak istedim. Bu meyanda tanınmış iki üç protestan şahsiyete de gönderdim ve nihayet gıyaben tanıdığım ve pek hürmet beslediğim sayın profesör Doktor Bay Mim Kemal'e dahi zuhur eden bir fırsattan istifade ederek, ziyaretime gelen ve onu tanıyan bir zâte vererek formaları gönderdim, arzum; bu risalenin neşri ile beraber yapacağı tesir hakkında etraftan ibtidaî bir fikir edinmek ve okuyucularıma arzutmektir.

Netice :

İlk cevap Musevî ahababımdan geldi. Ticaretle meşgul ve iç çamaşır fabrikası sahibi olan Rifat Şekerel ismindeki bu zâtin mektubunu aynen dercediyorum :

Ömer Fevzi Mardin

Otuz bir Ağustos sokak 21/1
Çukurbostan — Kadıköy

(Kitab ehlî ailesi) başlıklı risalenizi forma halinde aldım okudum. Ve dostlarıma okuttum. Bu risale; binlerce senedir tanışamamazlık, anlaşamamazlık yüzünden ihtilâflar, mücadeleler içinde ıztrab çeken, Din ta-

şıyan bütün insan evlâdına, ilk bir rahat nefes aldırıcak, teselli ve ümid verecek ehemmiyettedir. Yazılarımızın hülâsası şu olsa gerektir :

1) Kitap ehlî bir ailedir. Bir aile efradı samimiyeti içinde yaşamak ihtiyacındadır.

2) Kendilerine Allahtan birer kitap verilmiş ve kitaplarına inanmış ve Allaha iman etmiş olan bu aile efradı mü'mindirler. Mü'minlerin kardeş olduklarını bilmeleri ve Allah için dünyada iş birliği etmeleri, tabîi ve zarurîdir. Bu ; mukaddes bir vazifedir ve her vazifenin hususiyeti üstündedir.

3) Bu fikir benimsenmedikçe, bu vazife ifa edilmedikçe; dünyanın selâmete ermesine imkân ve ihtimal yoktur.

4) Her mukaddes kitabın bu esasta her Allah kulundan istediği ; samimiyetdir. Ve Allaha bağlılığı, Kitaba uygunluğu derecesinde vazife hissi ve gayretidir.

Netice :

Neticede soruyorsunuz ?

Müslümanların; kitaplarına göre bu fikri ve vazifeyi benimsemelerine mani' yoktur. karşılık görürlerse bu kardeşliğe ve iş birliğine çalışabileceklerdir. Müsevîler bu durumdamıdır ?

Kat'iyetle cevap verebilirim ki ; bizim için evet ! Müsevîler için hakikat aynidir. Ve daha köklü ve temellidir.

Zira :

A — Müsevîler ; Hazreti İbrahimin zürriyetidir. Hazreti İbrâhim ; bütün Dinlerin Din babasıdır. İbrâhîmin mü'min milletinde her ümmet; birer zümredir.

B — Mûsevîlik ; Allah Dininin temelidir. Her ümmet Dini bu temele dayanır.

C — En eski bir ümmet olmakla Mûsevîler; diğer ümmetlere yaşlı kardeşlere düşen iyi örneği göstermek mecburiyetindedir.

Binaenaleyh ben Mûsevî ve Dinine imanda ve amelde tam bağlı bir mü'min olarak risalenizi kendim için ve yer yüzündeki dindaşlarım için pek müsaid karşılıyorum. Allah sizden razı olsun ve bu güzel başlangıçta hepimize semereli âkıbet ve muvaffakiyyet ihsan buyursun âmin.

*
**

Sayın profesör Mim. Kemalden de ilk güzel alâmet belirdi. Formaları götüren zat kendisinden bir kart getirdi. Sayın Profesör kartında hülâsaten : (Risaleyi alâka ile pek iyi karşıladığını ve tetkik edip fikrini yazmak niyetinde olduğunu) bildiriyor.

*
**

Muhterem okuyanım,

Cevabları bekleye dururken sizinle biraz hasbihalde bulunayım :

Hıristiyan mezheblerinin ruhanî reislerinden muvafık birer cevap alacağımı pek ummuyorum. Zaman ve zaman ile beraber yanlış zihniyetlerin değişmesi, düşmanca tasni' edilmiş telkinlerin tashih edilmesi vakıa lâzımdır. Ve dünya milletlerinin bu günkü yakınlığı, kardeşliği iktiza ettiren hal ve muztarib durumu bunu icabettirmektedir. Fakat iki bin senelik bir fena

telkin i'tiyadının da bir günde değişmesi, bu güne kadar kendi Din ve mezhebinin yabancısına kâfir, bâtil nazariyle bakanların bir günde kardeş demesi kolay değildir. Bu kardeşlik sadâsı olsa olsa hususî, serbest şahıslardan beklenir.

Fakat ;

Sayın Mim. Kemalden çok güzel şeyler bekleyebiliriz, zira o Türk masonlarının muhterem mümessilidir, dünyanın her milletinde olduğu gibi Türk milletinin de sivil münevverlerinin, insanlık kültürü olanlarının ekserisi masondur. Ve dünyanın her masonu gibi mefkûreci [idealist] adamlardır. Dünyanın ıstırabından kurtuluşunun çaresini insanların kardeş olduklarını bilmelerine mütevakkıf gören uyanık kimselerdir. Basılan bu risâle Kitab ehlinin kardeş olduklarını ilân ediyor.

İnsanı insanlığı ile derleyip toplamağa çalışan masonların böyle dört Hak kitabla da fikirlerinin doğruluğu teyyüd ettiğini görmeleri kendileri için çok esash ve en kuvvetli müeyyideli bir kazançtır.

Biraz masonlukdan bahsedelim :

Kendim mason değilim, ömrümde masonluğa kaydolmadım, bilgim mütalea ve tedkik mahsulü umumî fikirden ibarettir.

Masonluk ;

Masonluk Katolik kilisesinin Engizisyon mezâliminden Musevîleri ve Hıristiyan Katolik olmyanları kurtarmak, onların insanlık haklarını müdafaa edip korumak için vaktile kurulmuş bir teşekküldür.

Ve bugüne kadar dahi mücadele ettiği cephe ayıdır. Katolik ve emsali taassub ordularının savetine karşıdır.

Masonluğu bilmek için dünyada ıstırapların ne yüzden ve nerelerden geldiğini bilmek lâzımdır. Masonluğun meşrûiyetini ve yüksekliğini anlamak için bütün Dinleri iyice tedkik etmiş, anlamış ve netice itibariyle de Allahın hılkatten ve insanı yaratmaktan muradı ne olduğunu bilmek lâzımdır.

Masonluk Musevîler eliyle kurulmuştur. Musevîler İspanyada Engizisyon mezâlimine uğradıktan, diri diri yakıldıktan, Avrupada sık sık kılıçtan geçirildikten, yağmaya uğradıktan sonra masonluğun dünyaya yayılmasına Musevîler olanca gayretleriyle çalışmışlardır, canlarını mallarını kurtarmak ve hayat haklarına sahip olmak için başka çare bulamamışlardır, tek çare ; insan oğluna :

(Ey insan ; sen fazilet adamısın eşkiya değilsin, sen hemnev'ine kardeş diyeceksin, ve kardeşlik edeceksin, Musevî olduğum için beni haksız ve hakir görme, benim canımı malımı kendine helâl sanma, ben de senin gibi Allahın kuluyum, senin gibi bir insanım.) Demek istemişti.

Musevî ; kendi dinine dayanarak kendini neye müdafaa edemiyordu da insanlığa baş vuruyordu? Zira Katolik kilisesi bütün dünyayı Hıristiyan yapmak ve Hıristiyanlık dışında kimseye hayat hakkı vermek istemiyordu. Netekim İspanya da Engizisyon mezâlimine uğrayan yalnız Yahûdi değil Müslümanlar dahi beraberdi. Fakat Müslümanlar İspanyadan çekilince arkalarını dayayacak bir Müslüman âlemi buldular.

Netekim Müslümanlar kilisenin Avrupa hükümdarları ordularından teşkil ettiği ve haçlı papaslarını önlerine kattığı haçlı ordu seferlerine karşı durabildiler ve bu teşebbüsü yâni İslâmiyeti yok etmek teşebbüsü-

nü akîm bıraktırdılar. Fakat Musevîlerin arkalarını dayayacak böyle bir kuvvetleri yoktu.

Netekim Protestanlar dahi Katolik kilisesinin savletine dayanamıyarak dünyanın diğerk yarım küresine kadar bir selâmet yer aramağa gittiler ve buldukları yeni topraklarda hür Amerikalıların ictimaî temelini kurdular.

Musevîler Mason teşkilâtını gizli idareye mecburdular. Zira Musevîleri Engizisyon işkenceleriyle imhaya karar veren Katolik kilisesi onların ve onlarla işbirliği yapanların düşmanıydı. Avrupa hükümdarları da kilise nüfûzu altında idi. Kilisenin düşmanlık gösterdiklerine onlar dahi husumet beslemek sevk-i tabiîsinde idi. Zira dünya o kadar bilgisiz ve şuûrsuzca o kadar kilise idarecilerine muti' bir hayat geçiriyordu ki kilise emirlerine uymamak afaroza uğramak gibi dünya ve ahiret için tam bir felâkete mâl oluyordu.

İspanyadan canlarını kurtarıp kaçabilenler ancak Türkiyede bir emniyet havası buldular. Avrupanın başka yerlerine muhacir olanlar kilisenin aleyhlerine esib duran havayı teneffüs mecburiyetinde kaldılar.

İmdi her yerde itilip kakıldılar. Fasılalarla yağma ve katli âmlara uğradılar, böylece Musevîler ; Katolik kilisesinin ve Katolik kilisesi de Musevîlerin ve onların teşkil ettikleri masonluğun tamamıyla düşmanı oldu. Musevîler ve Masonlar bu halden aldıkları derse göre anladılar ki (bir satırlık emir veya fetva yaymakla) aleyhlerine büyük insan kitlelerini, hattâ milletleri harekete geçirecek kudreti haiz her müessese tehlikelidir. Ve bunların yıkılması hem kendileri için hem de beşeriyetin zayıf zümreleri için bir zarurettir. Ve bu

müesseselerin en kuvvetlileri cismanî kuvveti manevî kuvvet ile bir elde birleştirmiş olanlarıdır ki kendini Hazreti İsa'nın vekili addeden Rusya Çarlığı, ve hilâfet unvanı ile saltanat süren İslâm hükümdarları bu meyanda idi. Ve Avrupa hükümdarlarını nüfuzu altında bulunduran katolik kilisesi bunların başında geliyordu. [1]

[1]

Vatikan kilisesinin fevkal'ade nüfuzunun esası nedir ?

Bu esas ; İncîl-i şerifdeki şu âyetden vücud buluyor :

(Matta - 16 - 18) : «[Hazreti İsa'nın; şakirdi Havariyundan Sen-Piere yani aziz Petroya hitabı] sen Petrüssün ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım, ve cehennemın kapıları onu yenmeyecektir. (19) göklerin melekûtunun anahtarlarını sana vereceğim yer yüzünde bağliyacağın her şey göklerde bağlanmış olacaktır. Ve yer yüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacaktır. (20) O zaman kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememelerini şakirdlerine tenbih etti. »

İZAHİ :

Hazreti İsa'nın Rûh-ül-kudüsle yani Allahın zat nuru ile müeyyed olduğu malûmdur. Zira Kur'anı kerim-

Memleketimizde masonluk :

Medrese görmüş olanlardan mütaassıb bir zümre dahi masonluğun mahiyetini bilmiyordu. Masonluğu

[1 nci haşiyenin devamı]

de buna dair sarahat vardır. Bu âyetle de anlaşılıyordu ki Havariyûndan Sen Pier [aziz Petro] hazreti İsanın yer yüzünde halîfesi olacak yani Sen-Pier dahi Rûh-ül-kudüsle müeyyed olacak.

Bu halde :

Allah zât nûriyle Sen Pier de bulunacak demek o demektir ki: Sen Pier zarfında mazrûf bulunacak olan rûh-ülkudüs ; yeryüzünde kimi suçlandırırrsa göklerde o suçlu sayılacak ve kimi affederse o göklerde affedilmiş olacak.

Fakat :

Bu Sen Piere mahsus bir tebşirattı. Sen Pierin vefatından sonra onun yerine geçenlerde şâmil olacak bir umumî mahiyet ifade etmiyordu. İmdi sonra müteselsilen birbirlerinin yerlerine geçen Papalar hep Sen Pier gibi Ruh-ülkudüsle müeyyed sayılamazlardı. Zira Ruh-ülkudüsle müeyyed olmak Allahın zatına mahsus bir iradeye mütevakki idi. Bu bir kader mes'alesiydi, bu kimsenin elinde olmayan bir fevkalâde tecelli idi. Fakat halkın cehaletinden istifade eden Papalar bu imtiyazı benimsediler ve miras bir hak gibi bu fevkalâde kuvveti kendi işlerinde kullandılar. Ve ne kadar garibdir ki Engizisyon işkencelerile ve haçlı seferlerle insanlara vâki fevkalâde tecavüzlerini, imha, tahrib ve yağma işlerini bu salâhiyetle yaptılar.

Kendini Hazreti İsanın halifesi sayan Papa köy

doğrudan doğruya dinsizlik zan ediyordu. Roma kilisesinin dünyaya yayılan menfi propagandası memle-

[1 nci haşiyenin devamı]

papaslarına kadar kendi namına verdiği gûnah çıkartma veya suçlandırma salâhiyeti ile bütün Katolik Hıristiyanları avucunda tutuyordu. Ortodoks Rus Çarları da kendilerini Hazreti İsânın halifesi ilân ederek Rusları ma'nen kendilerine bağlamış, kuvvetlerini Emperyalizmde kullanmakta idiler. Devam üzere harbler açıp dünyaya tahakküme kalkıştılar.

*
* *

Geleyim Müslüman Halîfelere:

Kur'an-ı kerimde halifelikten bâhis başlıca iki zât hakkında âyetler vardır. Biri Hazreti Âdem hakkında diğeri Hazreti Davud hakkındadır. Hazreti Âdem hakkındakinin alâkalı kısmının tercümesi şudur :

(2 - Bakara - 30) : «Rabbın Celle-şânuhû meleklere : (ben yer yüzünde bir halîfe kılacağım) dedikde. »

Hazreti Âdemin halifeliğinden bahseden âyet-i kerime işte budur.

Ruh-ulkudüs'ü hâmil olduğu mânasını tazammun eden âyet-i kerime ise şudur :

(15 - Hacar - 28 ve 29) : «Zikret şu vakti ki Rabbın meleklere ben çürümüş balçıktan bir beşer hakedeceğim onu tesviye edip Ruhumdan ona üflediğim zaman ona secde ediniz dedi. »

ketimizde de bu kisveye bürünmüş oluyordu. Bir mütaassıb kimse; bir adamı dinsizlikle ittiham ve ona

[1 nci haşiyenin devamı]

Dikkat :

Her adamın taşıdığı İlâhî bir rûh vardır ki o rûh; Allahın (Hay) isminden tecelli eden sıfat nûrudur, zat nûru yâni Rûh-ül-kudüs bu değildir. Sıfat nûru ; zaten tecelli eder.

Hazreti Davûd hakkındaki :

(38 - Sâd - 26) : «Ey Davûd, biz seni yer yüzünde halîfe kıldık. İnsanlar arasında Hak ile hükmet. Ve hevâya tabi' olma ki seni Allahın yolunda şaşırtır. »

Rûh-ül-kudüs'ü hamil olduğuna delâlet eden kısım:

(34 - Sebâ' - 10) : «Biz taraf-ı İlâhiyyemizden Davûda fazıl ve rüchan verdik. Ve ey dağlar, ey kuşlar, onunla beraber teşbih edin dedik. »

Enbiyâda Rûh-ül-kudüs müeyyidesi :

Kur'anı kerimden :

(42 - Şurâ - 52 ve 53(52)) : «Sair peygamberlere vahiy eylediğimiz gibi sana da emrimizden bir Rûhu vahiy eyledik. »

Diğeri :

(16 - Nahil - 102) : « Kur'anı Rabbından Hak olarak Rûh-ül-kudüs indirdi. »

hakaret mi edecek ? (seni farmason seni) diyordu. Bu heyûlâ zân ; böyle yaşar dururken milletin sivil mü-

[1 nci haşiyenin devamı]

Diğer

(26 - Şuarâ - 193) : «Cibrîl-i emîn senin kalbine onunla indi. »

Dikkat :

Hazreti Cebrâîl Rûh-ül-kudüs'ü hâmil bir melektir.

(5 - Mâide - 113(110)) : «Cenâb-ı Hak; ey Mer-yem oğlu İsâ; benim sana ve validene olan ni'metimi zikret. Seni Rûh-ül-kudüs ile te'yid ettim. »

Seçgin mü'minlerde Rûh-ulkudüs müeyyidesi :

(58 - Mücadele - 22) : «Allah onların [mü'minlerin] kalblerine imânı yazmış ve on-ları Allah ; tarafından bir Rûh ile te'yid etmiştir. »

Şimdi :

Yine halife bahsine temas edip inceleyelim :

Hazret-i Âdem hakkındaki âyet-i kerimede Cena-b-ı Hak : (Bir beşer halk edeceğim onu tesviye edip ru-humdan ona üflediğim zaman ona secde ediniz) diye meleklerle emir buyurmuştu, Allahtan başkasına secde edilemeyeceği esasına göre melekler ; Allahın Rûhül-kudus ile Âdemde tecelli edeceği anda secde edeceklerdi. Cenab-ı Hak ; Âdem'in ehemmiyetine o gün meleklerin dikkatini çekiyordu. Bu ehemmiyetin ma-

nevverleri masonlar tarafından daima seçiliyor ve masonluğa sessizce alınıyordu. Kimse ben masonum de-

[1 nci haşiyenin devamı]

hiyeti şu idi: Âdem; Allahın Rûh-ülkudüsünü taşıyabilecek bir kabiliyette yaratılmış oluyordu. Netekim Âdem oğullarından ilerideki nesillerde büyük Nebilerden, büyük Velilerden Rûh-ulkudsü taşıyanlar oldu ve bugün dahi taşıyanlar vardır. Ve bu böyle devam edecektir. Allah âlemin nizamı içinde bunu esas olarak kurmuştur.

Şimdi :

Bir de Hazreti Davuda aid âyet-i kerimedeki tenbihe bakalım ve inceliyelim :

Cenab-ı Hak o âyet-i kerimede (Ey Davud biz seni yeryüzünde halife kıldık. İnsanlar arasında Hak ile hükmet. Ve hevaya tâbi olma.) buyurulmaktadır.

İşte :

Görülüyor ki hilâfet için şart olmuş vasıflar vardır. Halifeyi halk seçecek ve onda mühim vasıflar, şartlar arayacaktır.

Heva ve hevese kapılmıyacak, şahsî saltanata meyletmiyecek ancak Allahın yeryüzündeki saltanatına hizmet edecek derecede faziletli, seciyeli, sağlam ahlâklı, feragatli diğergâm ve halkçı olmak şartları bu şartların başında gelmektedir. Ve şartlardan birini seçildikten sonra kaybeden hal' olunacaktır. Netekim Hazreti Ebû Bekir Hazreti Ömer ve Hazreti Osman ve Hazreti Ali Efendilerimiz öyle idiler, Hazreti Ebû Bekir Müslümanların en zenginlerinden iken bütün malını Allah yolunda sarfedilmek üzere Müslüman cemaatine

miyordu. O işin hakikatini anlayınca evvelâ bir ideal sahibi oluyordu. Ve idealist bir insan olarak hayatın

[1 nci haşiyenin devamı]

terketti ve halife olarak mes'uliyet deruhde etmek üzere yâni cemaate ücretli hizmetkâr olmak üzere kabul edib aldığı halifelik tahsisatını da vefatı sırasında son santimine kadar hepsini yine Müslümanların hazinesine geri verdi. Hazreti Ömer de böyle yaptı. Zengin bulunan Hazreti Osman da bütün malını Allah yolunda Müslümanların emrine terketti. Hazreti Alinin malı yoktu yâni takdim edebileceği servet olarak bir şeyi yoktu. Mal yerine hep canını vermeğe çalıştı.

Hep muharebelerde en öne atılarak çalıştı. Tam bir feragat ve cömerdlikle uğraştı ; Hayber kalesinin açılmaz kapısını o; kılıcı ile açtı.

Müslüman ordusu Kudüs şehrini fethettiği zaman teslim olma şartlarını ihtiva eden muahedeyi Hazreti Ömerin imza etmesi düşman tarafından istendi. Hazreti Ömer kendi hizmetkârı ile bir tek deveye münavebe ile binerek Kudüse geldi ve Kudüse geldiği zaman deveye binme nöbeti hizmetkârında idi. Ve Kudüse Hazreti Ömer yamalı hırkası ile girdi. İşte dört halife bu derece feragatle ve yeryüzünde Allahın bir işçisi olarak böyle çalıştı. Ve o günkü Müslümanlar bu gibi zatleri halife olarak seçti ve kendilerinden hayır görerek istihdam etti. Ve dünyaya hayırlı örnekler gösterdi. Fakat Muaviyeden itibaren evlâdiye tac ve taht kurarak saltanat eden sultanlar, padişahlar da böyle mi idiler. Onları ne Müslümanlar seçti ne de Müslümanlar kullandı, onlar Müslümanları köle gibi kullandı. Müslümanları şahsî saltanatları için kıyasıya kullandı ve herbiri tac ve tahtını evlâdına bıraktı.

tadını tadıyor. Ve yüksek bir adam ruh ve kalbi ile insanlık yolunda çalışmağa kendini veriyordu, hiçbir

[1 nci haşiyenin devamı]

Âyet-i kerimede gördük ki :

Cenab-ı Hak ; Halife kıldığı Hazret-i Davuda dağlar ve kuşlar seninle beraber Allahu zikrecek buyuruyor. Şahsına saltanat kuran ve saltanat süren hangi halifenin etrafında dağlar ve kuşlar zikretti. Burasını kimse bilmez. Allah bilir. Fakat insanların bildiği bir safha var. Halife adile şahsî saltanat sürenlerin tarih safhası var. Bu tarih herkesin gözü önündedir. Tarih bize gösteriyor ki halifelik sıfatı haksız kullanılmıştır.

Geçenlerde bir gazetede basılmış bir resim vardı. Bu resim Mısır Kralının peygamber sülâlesinden geldiğini tevsike çalışan bir Hey'etin resmi idi. Tüylerim ürperdi. Ve o gayretle bunları yazdım. Müslümanları bugün dahi gafil avlamak istiyorlar. Herkes iyi bilsin ki Halifelik ile krallık bir şahısta ictimâ' edemez. Hele hür ve müstakil olmayan bir cemiyet ; halife seçemez. Halife; hür ve müstakil cemaatin re'yini serbest kullanarak seçtiği ve halifelik vasıflarını tamamen haiz bir kimse demektir. Müslümanların insanlık haklarına tamamen sahip olmalarına fikrî, ahlâkî seviyelerini yükseltmelerine hayat şartlarını tamamen ıslâha yarayacak kimse demektir. Tam müstakil olmayan ve kendini hakkile müdafaadan âciz bulunan bir cem'iyetin halife seçmesi ise Müslümanlar üzerinde nüfuz te'sis etmek isteyen yabancı bir devletin eline halife vasıtasile Müslümanları tevdi' etmekten başka neye yarar ? Allah Müslümanları gafletten ve fena durumdan korusun âmin.

şey yapmasada insanların kardeş olduklarını ve bunu dünya ölçüsünde te'min etmedikçe dünyanın ıstırablarından kurtulmasına imkân olmadığını öğrenmiş bulunuyordu. Temiz yüreklileri ve gayretlileri bir misyoner gibi çalışıyordu. İçlerinde yüreğini henüz ihtirastan, egoizmadan şahsî menfaat ateşinden kurtaramayanlarda vardı, onlar bu misyonerlerin sırtından geçiniyorlardı. Heryerde masonlar tarafından şahsî işlerinde himaye ve fayda görüyorlar ve kendi işlerini yürütmüş oluyorlardı.

*
* *

Esasını bilmiyenler ; misyoner denince Hıristiyan bir teşkilâtı hatırlarlar. Hakikatta Hıristiyanlardaki misyonerler Hıristiyanlık içinde mahdud bir zümredir. Halbuki asıl Musevîler ; kavim olarak topyekûn misyonerdirler.

Malûmdur ki (misyon) vazife demektir. Ve (Misyoner) vazifeli demektir. Ve umumî manâda misyoner; Allah tarafından Allahın hâs hizmetine seçilmiş seçkin kimseler demektir.

Bu bakımdan müslümanlar dahi beşeriyetin rüşd devrinde dünya hizmetine çağrılan insanlar oldukları için onların dahi ferden her biri misyoner olduklarını bilmeleri yerinde olur, ve zaten onlar hiçbir müessesenin tahsisat ve himayesi olmaksızın sırf kendi vicdanî sevklerle bu şahsî hizmeti her yerde her fırsatta yapmışlar ve yapmaktadırlar. Allahın varlığını ve birliğini ve insan kardeşliğini yaymakta ve Allah namına insan oğullarına hayırlı ve faydalı olmağa özenmekte ve çalışmaktadırlar.

Musevîlerin has kavm olduklarına dair mukaddes Kitablardan vesikalar, Ve Musevîlerin mümtaz bir

kavm olduklarına dair Kur'an-ı kerim âyetleri derc ediyorum:

HAS KAVİM OLDUKLARI :

Kur'anı kerimden :

(2 - Bakara - 123(122)) : «Ey İsrâil oğulları size verdiğim nimetleri ettiğim iyilikleri ve sizi kavimler üzerine mümtaz kıldığımı tezekkür ve tahattur ediniz.»

Diğeri :

(2 - Bakara - 47) : «Ey İsrâil oğulları, benim size olan nimetlerimi, iyiliklerimi tezekkür edip hatırlayınız ve sizi âlemlere üstün kıldığımı da hatırlanıza getiriniz.»

Diğeri :

(7 - A'râf - 140) : «O Allahdır ki sizi âlemler üzerine tafdil etti.»

Diğeri :

(45 - Câsiye - 16) : «Biz İsrâil oğullarına, kitab, hüküm ve peygamberlik verdik. Onlara pâk şeyden rızık ihsan ettik. Onları cihana üstün tuttuk.»

MİSYONERLİK

(7 - Araf - 159) : «Musânın kavminden bir cemaat vardır ki insanları Hak ile irşad ederler ve hükümlerinde Hak ile adalet ederlerdi.»

Diğeri :

(7 - A'râf - 181) : «Mahlûkatımızdan insanlara Hak yolunu gösterir ve Hak ile adalet icra eder bir ümmet vardır.»

Diğer :

(32 - Secde - 24) : «İsrâil oğullarından insanları hidayete götürür imamlar [önderler] kıldık.»

*
**

Musevî mukaddes kitaplarından :

HAS KAVİM VASFI

(Hurûç - 19 - 5) : «Kavimlerin cümlesi arasından bana has kavim olacaksınız.

[Allah buyuruyor].

Diğeri :

(Tesniye - 26 - 19) : «ve [Allah] yarattığı tâifelerin cümlesine medh ve şöhret ve izzet ile seni faik eyliye, Allahın Rabba; mukaddes bir kavim olasın»

MİSYONERLİK

(Eş'ıya - 43 - 21) : «Bu kavmi ben kendim için yarattım onlar hamdimi [senâmı] ilân edecekler [dünyaya yayacaklar].

Diğeri :

(Hurûc - 9 - 16) : « [Allah buyuruyor] sende [Mûsa'da] kudretimi izhar etmek ve ismim bütün dünyada ilân olunmak için [seni] ikâme eyledim»

Diğeri :

(Hurûc - 19 - 6) : «Ve siz bana kâhinlerden mürekkep bir melekût ve mukad-des bir ümmet olacaksınız.»

Diğeri :

(Tavarîh-i evvel - 16 - 8) : «Rabba hamd ve ismine dúa ediniz. İşlerini kavimler arasında bildiriniz.»

Diğeri :

(Tevarîh-i evvel - 16 - 9) : «Ona ilâhî okuyunuz. Ona mezmûr okuyunuz. Cümle mucizelerini naklediniz.»

Diğeri :

(Tevarîh-i evvel - 16 - 23) : «Ey bütün yeryüzündekiler, Rabba ilâhî okuyunuz. Günden güne onun kurtarıcılığını müjdeleyiniz.»

Diğeri :

(Tavarîh-i evvel - 16 - 31) : «Gökler ve

yerdekiler sevinisin, ümmetler de desinler ki Rab hükûmet sürer.»

Diğeri :

(Mezmûrlar - 145 - 4) : «Devir; devre senin yaptıklarını medh ve büyük işlerini ilân edecektir.»

Diğeri :

(Eş'ıya - 6(27) - 27(6)) : «[İsrâil oğulları] semere ile [ilâhî vazifelerinin semereleri ile] dünya yüzünü dolduracaktır.»

Diğeri :

(Eş'ıya - 45 - 6) : «Tâ ki Şarkta ve Garbda olanlar benden gayri [Allah] olmadığını bileler. Rab benim. Gayri yoktur.»

Diğeri :

(Zekeriyyâ - 9(10) - 10(9)) : «Ben onları kavimler arasına ekeceğim, anlar dahi uzak yerlerde beni tezekkür edip anlatacaklar.»

DAİMÎ VAZİFE

(Tesniye 6 - 4 : 9) : «ey İsrâil oğulları dinle, Allahımız Rab; bir olan Allaktır Ve Allahın olan Rabbı bütün kalbinden ve bütün canından ve bütün kuvvetinle

sevesin. Ve benim sana bugün tebliğ ettiğim bu sözler senin kalbinde olsun, onları oğullarına dikkatlice ta'lim edesin. Ve evinde oturduğunda ve yolda gezdiğinde ve yattığında ve kalktığında onların hakkında söyliyesin ve onları elinin üzerine nişan olarak bağlıyasın. Ve gözlerinin arasında alın bağı olsunlar ve onları evinin kapı sökelerine ve kapılının üzerine yazasın. »

BEŞERİYYETİN RÜŞD DEVRİNDE GELEN
MÜSLÜMANLARIN VAZİFELERİ

Kur'an-ı kerimden :

(5 - Mâide - 108(105)) : « Ey mü'minler; size lâzım olan; kendinizdir. Siz hidâyete ererseniz dalalete düşenler size zarar vermez. Cümlelizin mercii Allaktır.»

Diğeri :

(49 - Höcerat - 10) : « Muhakkak mü'minler kardeşdirler. Kardeşlerinizin arasını islah ediniz ve Allahdan sakınınız tâ ki rahmete nâil olasınız. »

Diğeri :

(9 - Tövbe - 72(71)) : «Erkek ve kadın mü'minler birbirinin dostu ve velîsidir. Ma'rûf ile emir ve münkerden nehiy eder.

[birbirlerini iyilikle iyilikde kullanırlar ve kötülüklerden sakındırır alıkoyarlar] »

Diğeri :

(61 - Saf - 14) : «Ey mü'minler Allahın yardımcıları olunuz [Allahın yer yüzünde olmasını istediği işlerin ve şeylerin meydana gelmesine vasıta olunuz, bunu ideal edininiz yani İlâhî vazifeleri benimsemiş misyoner olunuz.] »

Diğeri :

(49 - Höcerat - 15) : «Allah yolunda malları ve nefisleri ile [iyiliği yürütmeğe, fenalığı durdurmağa] uğraşan mü'minlerdir ki sadıklardır. »

Diğeri :

(58 - Mücadele - 22) : «Onlar [mü'minler] Allahın askerleridir. [Allaha hizmet vazifesini benimsemiş has kullardır] agâh olun ki Allahın askerleri kurtuluş ve sadete erenlerdir. »

Diğeri :

(5 - Mâide - 3(2)) : «Hayır ve hasenât ve takvâ [fenalıktan sakınmak ve korunmak] üzerine birbirinize yardım ediniz zulüm ve günah üzerine yekdiğere yardımcı olmayınız. »

Diğer :

(58 - Mücadele - 9) : «ey mü'minler aranızda gizli konuştuğunuzda günah ve a-davet [sayılan işlerde anlaşmak üzere] ve Allanın Resûlüne âsi gelmek için meş-veret etmeyin hayır ve takvâ üzerine [hayırlı işlere girişmek ve kötülüklerden korunmak mevzu'ları üzerinde] meşve-ret edin. »

Diğeri :

(8 - Enfâl - 48(46)) : «Aranızda münazaa et-meyin. »

Diğeri :

(17(98) - Esrâ(Beyyine) - 72(7)) : «İmân edip salih a-mel [iyilik işleri] işliyenler mevcudların en hayırlılarıdır. »

Diğeri :

(8 - Enfâl - 74(73)) : «Kâfirler birbirinin ve-lîsi [koruyup gözedeni] oldukları halde siz birbirinize dost ve yardımcı olmaz-sanız yer yüzünde fitne ve büyük fesad olur. »

Diğeri :

(19 - Meryem - 96) : « İmân eden ve iyi-lik işleri işliyenler için Allah aralarında muhabbet kılar. [Onları sevgi ile birbiri-ne bağlar] »

Diğeri :

(3 - Âl-i İmrân - 110) : «Siz insanlar arasına çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz iyi şeylerle emir ve fenalıklardan nehiy eder Allaha imân eylersiniz. »

Diğeri :

(3 - Âl-i İmrân - 104) : «Sizden halkı hayra davet eden, hayırlı şeylerle emir ve fenalıktan nehiy eder bir millet olsun öyle bir milletin efradı felah ve necât buluculardır. »

Diğeri :

(41 - Fussilet - 33) : «Allah-ü taalâya davet eden ve salih amel [iyilik işleri] işleyip ben de müslümanlardanım diyen kimseden daha güzel sözlü kim vardır.»

GÜZEL HABER

15 Haziran 1952 bugün postadan bir mektup aldım. Zarfı ucunda (Kitab-ı Mukaddes Şirketi) ibaresi basılı bu zarfı açarken merakım birden yükselmişti. Fakat Mûsevî mukaddes kitabında bir âyet vardır. (Ey Allaha ümid bağlayanlar yüreğiniz kuvvetli olsun) mealindeki âyeti hatırladım. Çok tatlı bir rahatlık içinde zarfı açtım mektubun imzasına baktım Lyman Mac-Callum. Alâ, bu; güzel vasıfları ile tanıdığım bir zat; acaba yazısı; Ehl-i kitab kardeşliğine ait gönderdiğim (Kitab Ehli ailesi) risâlesinin karşılığını? diye yine tatlı bir merak içinde gözüüm mektubun ilk satırı başına yükseldi. Başlangıç (Kitab Ehli ailesi) diye başlamış. Ferahladım, anladım ki bu yazı; iki üç Protestan şahsiyyete göndermiş olduğum risâlelerden birinin cevabıdır. Acaba ne diyor? diye yine merakla bir süzüşte okudum. Oh alâ, Elhamd-ü-lillah netice müsbet!

Mektubu aynen aşağıya dercediyorum :

14 Haziran 1952 İstanbul

Bay Ömer Fevzi Mardine

Sayın dostum,
(Kitab Ehli ailesi) kitabınızı büyük dikkatle iki defa okudum. Teşebbüsünüzün ehemmiyet ve vakitliliği üzerimde derin te'sir bıraktı. Olabilir ki bazılarımız Peygamberlik yazılarına ait ictihad ve tefsirlerini zi olduğu gibi kabul edemeyiz. Fakat bu hal; asıl da-

vanıza halel getirmez. Hazreti İbrahimde başlayan, sonradan başlıca üç kola ayrılan Dinin salikleri bir tek aileye mensub oldukları ve her kolun mukaddes kitablarına göre birbirine kardeş gözü ile bakmakla mükellef oldukları; mühim olduğu kadar da ihmal edilmiş bir keyfiyettir.

Ağır başlı olsun, sathî düşünceli olsun arasında yaşadığımız bir çok insanlara Dinin artık hiç bir şey söylemediğini kabul etmek mecburiyetindeyiz. Asırlardan beri intikal edegelen rekabet ve anlaşmazlıklardan Din adamları vaz geçerek takvâ hayatının Allahsızlık hayatına üstünlüğünü kardeşçe, bilfiil ortaya koyabilirlerse, bu bedbaht asrımızın bütün iklimi değişebilir. Aksine yirminci asrın sonuna ; orta çağlara mahus zihniyet ve düşmanlıkları uzatırsak, maddecilik zihniyeti bizi silip süpürür. Hazreti İbrahim nesli inkızaza uğrar. İşte bu gibi düşüncelerle kitabınızın mühim ve vakitli olduğunu söyledim.

Her birimiz Mukaddes kitablarımızın emrettiği kardeşliği yaşatmak ve kuvvetlendirmek için bu günün icablarına uyarak pratik çarelere baş vurmalıyız. Allah rızasını dilemeliyiz Samimî selâm ve tebriklerle

Lyman Mac-Callum
Kitâb-ı Mukaddes şirketi müdürü

Şimdi de okuyanlarımın huzurunda Mister Lyman Mac-Callum'e teşekkür etmek ve yaptığı işin ehemmiyyetine dair bir kaç sözle teşekkürümün kuvvetini belirtmek istiyorum.

Muhterem Mister Lyman Mac-Callum.

İyi bir insan olmağa hayatınızı vakfettiğiniz hakkında bir görüşüm vardı. Dindarlığın hakikî insanlık ve hakikî insanlığın Dindarlık olduğuna kanaat getirmiş hayırlı bir zat olduğunuz hakkında bir fikrim vardı. Fakat ne derece amelî kabiliyetde olduğunuzu ve yahut Allahın sizi kendi has misyonunda ne dereceye kadar kullanacağını bilmiyordum. Mamafih güzel vasıflarınıza bakarak ne kadar da çok sizin Allaha hizmetler başardığınızı isterdim. Çünkü her iyilik beşeriyyete mal olan bir semeredir. Dünya iyilere muhtaktır. İmdi aklının erdiği gücünün yettiği kadar kendini Allahın hizmetine hasretmiş bir insanın gayesine ermesi her kesin içinde hissesi olan bir kazançtır. Böylelerin Allahın himaye ve mükâfatını görmesi kadar insan hissini okşıyacak insanı sevindirecek müşterek bir arzu yoktur. Bu his ve arzuda bütün insanlar alâkalıdır. Bunlar dünyayı ihtilâflarından kurtaracak, Allah muhabbeti etrafında insanları kardeşliğe toplıyacak ve insanları hakikî saadete erdirecek mükaddes işin amelesidir. Allahın melekûtunun yer yüzünde Cemâl ve Kemâli ile tecellisine zemini hazırlıyacak olan bu gibi insanlardır. Allah bu gibi iyilerin niyetlerinde ve iyi yüreklerinde irâdesi ile inâyeti ile tecelli edecektir,

Muhterem mister Lyman, malûmdur ki İncil müjde demektir. Ve Hazreti İsâ İncil-i şerif ile ebedî hayat müjdesini, ve İlâhî melekût tecellisi müjdesini getirmiştir. Yani insanların Allahın iradelerine uyarak

ve birbirlerini kardeş sayarak ebedî saadete erecekleri müjdesini.

Ancak siz de pek iyi bilirsiniz ki Hazreti İsnân hayatında dünyaya dehşet salan muhalif durumdan korkarak Hazreti İsnânın müjdesi etrafına toplananların sayısı pek azdı. Ancak yüz yirmiye buldu. Fakat iyi bilelim ki dünya değişmiştir. Muhalif değil muvafık kuvvet dünyada varlığını göstermektedir. İmdi böyle bir günde hak ve hakikati ifade eden bir mütevazı' şahsın mektubu bile, hak ve hakikate susamış mustarib yüz binlerce insanı bir günde etrafına toplamak cazibesini, kabiliyyetini taşır. Mektubunuzla hazreti İsnâyı da bütün peygamberleri de hoşnud ettiniz çünkü Allahı hoşnud ettiniz. Allah dünyayı nifak ve ihtilâf sahası olsun diye, yalnız harbetmeğe yarasin diye yaratmadı. İnsanları ; birbirine saldırsın, birbirlerini ezsin, soysun, zincire vursun esir diye kullansın diye yaratmadı. Allah güzelliğini, iyiliğini yaymak için dünyayı yarattı. Allah insanların Allahıdır. Zelîl, hakir insanlığın haklarından mahrum sürülerin değil ! netekim en sevab iş, en makbul kefarete bir esiri hür kılmaktır. Allah alâkası, insanlık gayreti hepimizin yüreğindedir. Yer yüzünde ne isim alırsak alalım yürekle ruhla Allahda biriz.

Binlerce senedir insanları birbirinden nefretle ayırmağa çalışan dünyaşümül siyaset ; İncil gelmekle birdenbire değişmedi. Zira İncil kelâmdır. Bu kelâm ne kadar mübarek olursa olsun ona uyacak müsaid bir hava ve musaffâ yürek, temiz niyet isterdi. Bu da Allahın tekâmül kanunlarına bağlı bir sürekli işdi. İşte geçen zaman ve iki cihan harbinin ağır ıstırabları nihayet dünyayı hak ve hakikati arar hale getirdi ve mektubunuza günü hazırladı. Biraz düşünmekle emin,

olabilirsiniz ki muhterem Lüterin kendini dünyadan ve insanları birbirinden ayıran ruhanî bir müesseseye karşı duyduğu vicdanî isyan hareketi; yüzlerce sene sonra bu mektubunuzun ruhu ile ilk başağını veriyor. O günü başlamış olan iş bu gün mecrasına giriyor, Lüter dünya ile kardeşçe birleşmek için Vatikandan ayrıldı. İşte bugün yine o; ilk adımını atıyor ve birleşiyor.

Tevazu' içinde yazdığımız bu mektub ebedî, tarihî bir kıymeti haizdir. İnşallah çok hayır duaya mazhar olacaksınız. Ve nesiller boyunca bu güzel dualar size kendini duyurtacaktır.

Binlerce sene ayırıcı vaızların telkinlerin ilk defa yaklaşdırıcı, bitiştirici, nidası işidiliyor bunun semerelerinden faydalananlar; sebep olanlara hayır dualar edeceklerdir işte Allaha, Dine, ve insaniyyete yarar bir nidâ diyeceklerdir.

Hıristiyanlardan hiç ses çıkmayaydı, (evet, demek daha vakti gelmemiş) diyecektim fakat ne kadar da acıyacaktım. Yalnız susanlara değil bütün bir mustarib beşere !

Bu kadarcık bir hasbihal okuyanlara fikrin ehemmiyyetine dair bir şey verdi sanırım. Sağ olunuz Allahın hizmetinde var olunuz muhterem mister Lyman. Sözümlü şöyle bitireyim : Allahın her Dindeki iradeleri emirleri ; yer yüzünde emniyyetin teessüsü hak ve adaletin takarrürü, insanlar arasında kardeşliğin cereyanı, refah, medeniyet ve saadetin husûlü içindi. Fakat bütün telkinler insanları hususî menfaatler peşinde birbirini kötöleyici, birbirinden ayırıcı tarzda cereyan ediyordu, (illallah) deyip seslenmek, (birbirinize bir gözle bakın, kardeş gibi birbirinize yaklaşın !) demek ne güzel bir söz. Bütün kitapları hülâsa eden ne yüksek bir düstur. Allah cümleye iyilikler versin ve güzel işçisi etsin. Âmîn.

BİR GÜZEL HABER DAHA

Bu güzel haberi sayın doktor Shepard'ın 10-9-952 tarihli mektubu getirdi. Bu zat ; İstanbulda Nişantaşındaki Amerikan hastanesi denilen (Amiral Bristol) hastanesinin müessisi ve baş hekimidir.

Mektubunun suretini dercetmeden evvel bildiğim kadar bu zat hakkında malûmat vermeliyim. Allah yolunda çalışmakta gününü geçiren, beşeriyete hizmetle günlerini dolduran ve insanların dostu olan bu zat ; Türkleri sever, Türkler hakkında samimî gayret taşır. bir Türk dostudur da, O; ne bir şahsın ne de bir müessesenin kulu değil Allahın kuludur. Bu zevk ve gurur onu her hasis endişelerin üstüne yükseltmiştir. İmanlı ve vicdanlıdır. Her işini Allahın huzurunda yaptığına kanîdir. En saygılı müşaviri vicdanıdır. Ona danışmadan bir karar almaz. Dünya zevki olarak tatdığı ve ruhunu besleyen şey de Allaha ve vicdanına sadakati ve her muamelesinde halktan aldığı hayır duanın tükenmez hazzıdır.

Bu zat duasız hastaya el sürmez, bu zat; hastasını iyi görürse derin bir zevk duyar, o gün neş'elidir, hastasını tehlikede görürse bir ana kadar yürekten yaralıdır bütün günü hastası aklında ve düşünceli geçer, hastasının gıyabında hastasına dua eder. Tâ Allah onun kalbine kuvvet ve ferahlık verinceye kadar bu böyle devam eder, hastasına bir çare aramak için gece uykusundan fedakârlık eder, kitaplar karış-

tırır, bir teselli bulmayınca rahat etmez. Bulunca da emsalsiz bir saadet duyar.

Bu zât ile bir dostumun ve dostunun yanında tanıştım ve zuhur eden vesilelerle dört beş defa misafirliklerde buluştum. Çok az konuştuk, fakat temas ettiği mevzular ; onun kıymetini, cevherini takdire kıfayet etmişti. Bir defasında babasını şöyle överek ve gıpta ederek anlattı :

Babam dedi doktordu, Türkiye şark vilâyetlerinin bir köşesinde vazife görüyordu. Ama ne meslek aşkı ile vazife görüyordu. Gecenin her hangi bir saatinde her hangi bir köyden bir köylü gelir kapısını çalar uyandırır ve köyünde hastası olduğunu söylerse, babam bu haberi alınca büyük bir hizmet aşkı ile heman giyinir, aletlerini ve lüzumlu ilâçları heybesine yerleştirir, atına biner dört nala o köye koşardı. Kar demez, yağmur demez, ıssız demez gece demez yalnız koşardı ve ertesi gün ne gururla ne sevinçle dönerdi, Allaha hizmet için bir fırsat elime geçti diye ne bahtiyarlık duyardı. İşte muhterem doktor Shepard babasının bu övündüğü güzel şeyden ne kadar iftihar duyuyordu, içimden şöyle diyordum; baba oğul bunlar birer damla rahmet imişler.

Memleketimizde iyilikleri ile yaşayan ve bütün muhitin istisnasız hürmet ve muhabbetini kazanan muhterem pederine ve güzel varisi evlâdına ne mutlu!

*
* *

Sayın Doktor Shepard'dan gelen mektubun aynen sureti :

10 / 9 / 952

S. B. Ömer Fevzi Mardin;

Göndermiş olduğunuz (Ehli Kitap Ailesi) eserini-
zi okuyup intibalarımı bildirmem çok gecikti, özür
dilerim.

Bu teşebbüsünüzden daha çok evvel içimde bir kanaat hasıl olmuştu ki şimdiye kadar Müslüman, Hıristiyan ve Müsevi mü'minlerini biri birinden ayıran farklar üzerinde lüzumundan çok fazla durulmuş ve benzerlikler çok fazla ihmal edilmiştir. Halbu ki benzerlikler çok esash, farklar çok zahirî ve nisbeten önemsizdir. İnsan oğulları tarihin en büyük tehlikesi karşındadırlar, Allaha iman eden, mukaddes kitapların ruhanî derslerini sevip benimseyen, hürriyet hasretini duyan bütün insanları Allahsız, imansız, amansız, haşin, haris bir kuvvet esarete sürükleyerek istismar etmek istiyor, maddî kuvvete dayanan bu düşmandan kendimizi korumak için el ele vererek maddeten kuvvetlenmeğe çalışıyoruz ve çalışmağa mecburuz. Fakat maddî hazırlıklarımız bu davayı halledemez. Bu davanın halli; ancak ve ancak manevî alanda mümkün olabilir. Başka bir tabirle (Hürriyeti seven) milletler kendi hudutları içinde bulunan bütün ferdlere hakiki bir hürriyet temin etmeli, bizleri biri birimizden ayıran görüş ve düşünceleri bir yana bırakıp **birleştiren mukaddes hakikatlara, Allah sevgisine, imana, ibadete, ümide ve insan sevgisine dayanmalıyız. İçimizdeki cehaleti, açlığı, hastalığı, tenbelliği** hep bir elden güvenle ve İlâhî bir şevk ile yenmeğe, yok etmeğe and içmeliyiz. Allaha iman ederek bize inayet etmiş olduğu bütün manevî, maddî serveti el ele vererek kullanırsak hiç bir maddî kuvvet bizi zin-

cirleyemez. Bunu yapmazsak vay başımıza ! bizi top, tank, uçak, atom bombası uzun zaman kurtaramaz. İşte yazmış olduğunuz (Ehli Kitap Ailesi) bu bakımdan çok yerinde ve tam zamanında yazılmış bir eserdir. Allah sizden razı olsun ve hepimize Allah yolunda yürümek için lâzımgelen azim ve kuvveti ihsan eylesin amin. Sonsuz saygı ile.

Doktor Lorrin
A. Shepard
Amiral Birstol Hastahanesi operatörü

(Kitap Ehli Ailesi) formalarını birer mektupla Hıristiyan ve Müsevi müesseselerin hiç birine doğrudan doğruya göndermedim. Onları müşkül duruma sokmak istemedim. Yalnız müsait cevap için her birinde ne dereceye kadar imkân olduğunu hususî birer yoldan denedim; Rum Patrikhanesi hakkında edindiğim hususî malûmat hulâsaten şu : (Rum Ortodoks Patriki şahsen bu fikre çok müsait fakat etrafı çenber içinde istediğini, düşündüğünü serbest söyleyemezmiş.)

Ermeni patriki bu maksatla patrikhane kâtibini gönderdi. Gelen zat şu haberi getirdi : (Patrik hazretleri selâm etti. Bizim de çalıştığımız gaye bundan başka değildir. İşte numunesi olarak kendi imzası ile müeyyit bir vaız sureti gönderdi. Ve istenilen şeyi ben cemaatime olan vaızlarımda söyleyorum dedi.)

Gelen yazı; patrikhaneye mensup ruhani müesseselere bir umumî tahrirat mahiyetinde idi, başı şöyle başlıyordu :

ERMENİ PATRİKHANESİ
K u m k a p ı

1 / Haziran / 1952

Sevgili evlâtlarım;

«Öteden beri bizzat sizleri ziyaret etmek arzusu-
na rağmen gelemediğimden dolayı son derece müte-
essirim.»

Tahriratın umumu alâkadar eden kısımları şunlardır
fıkra fıkra dercediyorum :

«Siz, kilisemizin ruhanî evlâdları olduğunuz gibi
bu mukaddes vatanın da öz hemşehrilerisiniz. Kilise-
miz ve vatanımız aynı ruhla meşbû olup her ikisi de

ahlâkî ve manevî yüksek adalet prensipleri üzerine müessesdirler.

Kilise ve vatanımızın taptığı Allah; adalet Allahıdır. Kilise ve vatanın bilcümle evlâtları bilâ istisna aynı Allahın evladlarıdır. Şu halde üzerinize iki vazife terettüb etmektedir. Biri kiliseye karşı onu can ve gönülden sevmek ve onun emirlerini icra etmek.

Bu emirlerden başlıcası : içersinde doğup yaşadığınız vatanınızı içten gelen sevgi ile sevmek ve onun terakki ve tealisi için gayretkeş olmak, kanun ve nizamına itaat etmektir ki buda ikinci vazifeyi teşkil etmektedir. Her iki vazifeyi de isteyerek ve bilerek ifa edeceğinize eminiz.

Kilisemizin sizden istediği; yalnız kiliseye mensup evlâtlarımızla değil, bilâ istisna bütün vatandaşlarla sevgi ve muhabbet içinde yaşamanızdır. Çünkü onlar da aynı Allahın ve aynı vatanın evlâtlarıdır.»

«Kilisede olduğu gibi vatanda dahi ahenk lâzımdır. Ve bu ahengin esası sevgi ve muhabbettir. Binaenaleyh yalnız sözle değil fiilen de vatanımızı ve kilisemizi sevmemiz lâzımdır. Allah da kavle değil fiile ehemmiyet verir. Ciddiyet ve samimiyet fiiliyatla tezahür eder.»

«Allahı ve arkadaşlarınızı sevmekle mükellefsiniz. Arkadaş demekle evvelâ aileniz ve evlâtlarınız ve bütün vatandaşlarınız anlaşılmalıdır. Onlarla muhabbet ve vifak içinde yaşamanız, onlar hakkında daima iyiyi temenni etmeniz, haklarında kin ve adavet beslememeniz, hepsinin izzet-i nefesine hürmet etmeniz, gayri münasip ve incitici sözlerden ictinap etmeniz lâzımdır. İnsanlar birbirlerinin arkadaşlarıdır ve her arkadaş kardeş sayılır. Bu suretle hareket edildiği takdir-

de bir çok ictimaî fenalıkların önü alınır. Sizin de bu doğru yolda yürümeniz icap eder.»

Bir güzel haber daha

Yeni güzel bir haber geldi. Bu güzel haberi getiren mektubu yazan; Eva Buck adında Almanyalı bir muhterem bayan, mektupta yazılı unvanına göre İstanbul üniversitemizin Edebiyat fakültesinde ihtisası olan bir bilgiyi gençlerimize öğretmekle vazifeli;

mektubunda belirttiği fikirler; (Kitap Ehli Ailesi) kitabıyla alâkalı. Sayın bilgin ve mütefekkir yer yüzünde yaşayan dinlerin birbirlerine yakınlığını istiyor ve işe kitap ehli dinlerinin yakınlığı ile başlanmasını diyor. İnsanlığın hayatî menfaati namına bunu istiyor. Ve bu mevzuda benimle hasbıhal edip dertleşiyor.

Ayrı dinden ve ırktan ve dilden olan insanların Allah için birbirlerine bir hayat ortağı, vazife ve mesuliyet ortağı hissiyle derin derin konuşmaları dertleşmeleri çare aramaları ne güzel bir şeydir. Ve yer yüzünde kendini göstermeğe pek az fırsat bulmuş bir şeydir.

Allah; kendilerini birbirine yabancı sayan ayrı zümreden insanları birbirine güzel yaklaşıyor. Hisde, fikirde, hayatî gaye ve işde ne güzel ve ne çabuk birleştiriyor. Ne yazık ki insanlar yalnız dıştan görünmeğe alışmışlar, iç yüzlerini türlü mülahazalar ve hattâ korkularla saklamağa alışmışlar, insanların iç yüzleri dışarıya kolayca aksedebilse nice yabancılar dost diye sarmaşacaklardır. Ve yer yüzünde işçi bekleyen ıslah işleri; ne kolay gönüllü işçiler bulacak ve insanları el ele çalıştıracaktır. Ve müspet

unsurların bir araya gelmiş kuvveti menfi kuvvetleri sindirecek kadar mehabet kesbedecek ve iyi insanlara işte günümüz, çok şükür dedirtecektir. Allah müyesser etsin amin.

Sayın bayan Eva Buck'un Türkçe mektubu aynen aşağıya dercedildi ;

.

«Kitap Ehli Ailesi» kitabınızı büyük memnuniyetle okudum. Sözleriniz; muhtelif din sahiplerinin bir gün aralarında tamamiyle anlaşacakları hakkında büyük ümit veriyor.

Evvelâ, sadece kitap ehli ailesinden bahsetmeniz; bu anlaşmanın tahakkukunu kolaylaştıracağımı zannediyorum. Ben; haddizatinde bütün dinlerin birbirlerine yaklaşmasını arzu etmekteyim. Fakat buna varmak için daha çok zaman lâzımdır. Şimdilik, her şeyden evvel, bu ehli kitap ailesi efradı arasındaki anlaşmayı gerçekleştiririm. Bunda tamamiyle haklısınız efendim.

Hazreti Muhammedin sarahaten bahsettiği bu mukaddes kitap ailesi meselesi üzerine nazarı dikkatimi zi, çektiğinizden dolayı size minnetdarız. Biz Hıristiyanlar; bu meseleyi tamamiyle bilmiyor değilseniz de maalesef üstünde durmayıp geçiyoruz. Sonra sizin bitarafane konuşmak tarzınız hedef olan sağlam bir kardeşliğin garantisini teşkil edecektir. Diğer dinlerin kitapları hakkındaki bilginiz tâbiri diğerle sizden gayrilerini dostane bir şekilde anlayışınız; sizin bitarflığınızın esasını teşkil etmektedir. Buda hiç bir zaman hakikî ve derin bir müslüman olmanıza manî olmuyor. Halbu ki ekseriya insanlar ve maalesef âlimler dahi kendi derûnî arzularına temas edilen yerlerde

bitaraf olamıyorlar, yahud da şahsiyetlerini feda etmek suretile bitaraf olabiliyorlar.

Kitabınızın ifşa ettiği kuvvetli şahsiyetle sâkin bir tarafsızlığın birleşmesi ; (synthes'i) ender tesadüf edilen bir şeydir. Muhtelif Dinler arasında uzlaşma arzu edenler işte bu yüksek zihniyet seviyesine vasıl olmalıdırlar.

Bu mukaddes vazifenizde muvaffak olmak ve iyiliklerinizi yaymak zımında Cenâb-ı Hakdan size uzun ömürler dileriz.

Eva Buck
İstanbul Üniversitesi Edebiyat
Fakültesi uzmanlarından

Sayın profesör Doktor M. Kemale
Mason Cemiyeti Mümessili

(Kitap Ehli Ailesi) adlı kitabımı forma halinde bir zat ile göndermiş ve yazdığım hususî bir yazıda bu kitap hakkındaki intibamınızı bildireceğinizi umduğumu bildirmiştim. Kitabı aldığınıza ve okuduktan sonra intibalarınızı yazacağınıza dair pek ümit verici pek güzel, pek iltifatlı bir yazınızı da alarak sevinç içinde neticeyi beklemiştim. Yazı gecikince size hatırlatmak istemişim. Bir aydan beri Anadoludadır dediler, bir müddet daha bekledim yine sizi sordurdum, burada değil Avrupaya gitti dediler daha fazla intizara işin tahammülü olmadığı için kitabı matbaadan alıp ciltlemeğe mecbur oluyorum.

Şahsan tanışmıyoruz ancak gıyaben tanışıyoruz. Sizin yüksek hekimlik mesleğinizde tanınmış iyi bir şöhretiniz ve insanlık vasıfları içinde yüksek bir şahsiyetiniz var. İşittiğime göre çok hassas bir de yüreğiniz var. Kitaba sizden bir yazı dercetmek elbette çok isterdim ve sizin isteyeceğinizi de çok umardım. Öyle ki yazacağınız yazının bir kaç cümlesini bile zihnimden alâka ile geçirmiş gibiydim. İçimden diyordum ki bu zat; bu talebimi fırsat bilecek ve heman şöyle diyecek: (Evet kitapta yazdıklarınız hakikattir. Masonluk da bugün kurulaydı, Allahın birliği etrafında insanları kardeşçe birleştirmek esasını koyardı. Masonluk; katolik hıristiyanlıktan başka dünyada din ve mezhebe hak tanımayan, hayat hakkı ve medenî haklar tanımayan bir devrede kuruldu. Tehlikeye giren insanları kurtarmak mecburiyetiyle kurulduğu için insanlığın birliği esasında insanları toplamak gayesini

ortaya koydu ve ancak bu sıfatla insanlarla konuşacak bir yol buldu. Masonlar dünyaya Engizisyon işkenceleri ve Haçlı ordularla tahakküme kalkan müessesenin gözünden gizlenmek için gizli yaşadı ve dinden bahsedemeyeceği için gizli kaldı. Bugün Allaha şükür dünyada bir hürriyet var. Masonluk da gizliliğini gevşetti ve hattâ dergi bile çıkarmağa başladı. Masonluk Allahsızlık değildir ve olamaz. Zira Allahsızlar medenî olamazlar ve medeni kalamazlar. İnsanlık din mahsulüdür. İnsanlık dine dayanmadıkça felsefe yapmış olur. Felsefenin müeyyidesi yoktur. Hitler, mussoloni de birer felsefe yürüttü ve dünyanın başına belâ oldu. Yalnız Allah'tır ki caymaz ve şaşmaz, yalnız din düsturlarıdır ki her insanın insanlık haklarına aynı derecede riayet temin eder ve onu ebediyen emniyeti altına alır.)

İşte bu zeminde bu esasta bir şeyler diyeceksiniz diye düşünüyordum. Bu sözlerim hata ise yine bir mektup yazarak ihtar ederseniz onu da bir kitaba derc etmek imkânını araştırırım. Bu fikrimi muvafık görüyorsanız ne âlâ, bir (Muvafıkım) sözü dahi sizi uzun yazılarla külfetten kurtarmış ve dünya muvacehesinde de hem gayeme ve hem gayenize yardım etmiş olur.

GÜZEL BİR NETİCE

Bu gün, (25 Ekim 952) Sayın üstat Dr. M. Kemali ikametgâhında ziyaret ettim. Bu ziyaret birbirimizin ilk defa yüz yüze tanışmamıza vesile olan ve çok güzel neticeler veren bir görüşme oldu. İki saatten fazla bir zaman hep zevk içinde Allahtan ve insani-

yet idealinden konuştuk. Ayrılırken üstat sözlerini şöylece hülâsa etti :

Dünyada din; dine değil gayesinin zıddı olan ayırıcılığa yıkıcılığa, emperyalizme kullanılmıştır. Bunun fena tesirleri insanları maddeciliğe, inifratcılığa yani kendi nefsi için yaşamağa sevketmiştir. Masonlar; ne mütaassıblara nede maddecilere katışmıştır. Allahın dindeki muradına yer yüzünde fiilen hizmet etmeğe koyulmuştur. Onlar idealist ve spritualist, hür fikirli ve vicdanlı insanlardır. Onlar insan kalmağa ve insan olmağa ve insanlığa çalışmaktadırlar.

(Kitap Ehli Ailesi) adlı kitabınıza vereceğim cevap şudur :

Allahsız, Dinsiz mason olmaz. Zira masonluk Allahın iradelerine uymak ve insanlık idealine doğrulmak ve çalışmaktır. Mason; ahlâkı ve e'fali ile Allaha ve insaniyete hizmet ile mükellef rüş ve şuur sahibi insan demektir. Yaptığı hizmetleri maddî ve şahsî menfaat mukabili yapmadığına binaen hizmeti İlâhî ve insanîdir. Masonlukça aranan güzel vasıfları haiz insanlar hangi dinde olursa olsunlar masonluğa kabul olunurlar ve masonluğa girenler her dinden bir kardeş zümre vücude getirirler. Masonlukta hiç kimse dini; egoizma esasında ve taassupda veya siyasette kullanamaz.

Her mason yalnız; Allahın rızasını ve insanlığın menfaatini düşünerek hareket eder. Hakikati bir Din ruhuna dayanan cemiyet efradı gibi her mason hür ve bu mukaddes yolda birbirine karşı mütevazi' ve yardımcıdır.

Masonluk ; Dinlerin dünyaya yaymak için geldiği fakat mütaassıbların yüzünden ve şerrinden yayama-

dığı güzel fikirleri, güzel işleri dünyaya yaymak için yaşamış ve genişlemiştir. İyiliği kimseden esirgemek, fenalığı kimseye revâ görmemek; masonluğun esas şıarıdır.

Din adamı diye geçinenler hayat sahasını [hususî müesseseleri hesabına] öldürücü harp sahasına çevirdikleri zaman, onlar; Din namına el ele verip, ümmetlerin kardeşliğini ilân edeceklerine ve mü'minleri Allahın yer yüzündeki müşterek hizmetlerine çağıracaklarına birbirlerine nefretle baktıkları ve hasmâne muamelede buldukları ve her biri birer taassub kal'ası kurarak cepheler te'sis ettikleri zaman masonlar ortaya atılmışlar, Dinin vecibelerini güçleri yettiği kadar ifâya çalışarak, insanlığı ve hâmisiz insanları korumağa, hak ve hakikati müdafaaya, ve insanlığı muhabbetle yaşatmağa kendilerini vakfetmişlerdir.

İşte masonlar; Dinlerin dünyadaki müşterek gayelerine böyle hizmet etmişlerdir, insanlar arasında kardeşliğe böyle müzahir olmuşlardır.

(Kitab Ehli Ailesi) kitabının gayesi, kitab ehli ümmetlerin kardeşliklerini kabul değilmidir ? Masonlar bu mukaddes mefhumu bu memleketde ve bütün dünyada üçyüz senedir bütün ma'nasiyle kabul etmiş bulunuyorlar ve buna bütün varlıklarıyla çalışmakta devam ediyorlar zira insaniyyet; her Dinde gayedir.

Ömer Fevzi Mardin'in Neşriyatı
(İlâhiyyat Kültür Te'lifleri Basım ve Yayım
Kurumunun teşekkülünden evvel neşredilenler)

<u>Sıra No.</u>	<u>İsmi</u>	<u>Fiatı</u>
1	Başlangıçtaki fikir [*]	20
2	Allah mefhumu [*]	45
3	Din ve safhaları	20
4	Din ve esasları	30
5	Din ve telâkkîleri	45
6	Din ve hikmetleri	45
7	Dinler arası ilmihal esasları	50
8	Müslümanlık esasları	25
9	Hıristiyanlarda intibah hareketleri	120
10	Müsevîlere çıkar yol	50
11	[Beşerî] ıstırab	150
12	[Beşerî] ümid	200
13	[Beşerî] kurtuluş	250
14	Dinde askerlik kültürü	125
15	Din dersleri	175
16	Hakikat ilmi-irfan	300
17	Hayat ve Hakikat	275

R İ S A L E L E R

A	Münacât [Çocuk dilinden]	3
B	Münacât [izahlı]	7,5
C	Münacât [Manzum]	7,5
D	İslâm muhtırası	5
E	Asümanın münacatı [manzum] [*]	80

[*] Mevcudları kalmadı. İkinci baskılarına başlanmak üzere.

(İ. K. T. B. ve Yayım Kurumu)
Teşekkül ettikten sonra neşredilenler

<u>Sıra No.</u>	<u>İsmi</u>	<u>Fiati</u>
18	Varidat-ı Süleyman Şerhi (3 cilt) beher cildinin münferiden bedeli	250
19	Kur'ânı Kerîm Türkçesi (Mevzulara göre tasnifli, fihristli, şerhli ve mü- kemmell bez ciltli)	750
20	Hadîs-i şerîfler türkçesi (mevzûlara göre tasnifli, fihristli ve şerhli)	600
21	İslâmın şartlarının şartları (aydın gençlere İlm-i hal kültürü)	150
	Müslüman olmıyanların Din Durumları	200
22	Allahın Hilkatde mûradı (İngilizce tercemesi basılıyor)	100 150
23	Kitab Ehli Ailesi (İngilizceye tercemesi basılıyor)	100
24	Allahı tanıtan isim ve sıfatlar [Esmâ-i Hüsnâ] (basılıyor İngilizceye terce- me edilmektedir.)	

R İ S A L E L E R

Kurum Beyanname ve nizamnamesi	10
Köylü kardeş - I	50
Köylü kardeşe - II	15
Köylü kardeşe - III (Türk ve Demokrasi)	15
Köylü kardeşe Din bilgisi (İslâmın beş şartı)	75
Muhacirlere İlâhî borcumuz	15
Kore savunmasına katılmamızda Dinî ve siyasî zarûret	50

Peygamber efendimizin Nübüvveti hakkında Mukaddes kitaplardaki tebşîrat	30
Dinde güzel san'at telâkkîsi (musiki resim, heykel)	25
İslâmda imar ve ıslah işleri (su getirmek, ağaç dikmek, çorak yerleri ihya etmek, hayvan yetiştirmek)	15
Ölüm ve Ahiret (ölüm feraha çıkıştır)	15

Kurum neşriyatının toptan satış yeri

Yeni Postahane arkası Âşir Efendi Cad.
İmar han kat 3 No. 23

Perakende satış yeri

İbrahim Hilmi - Gayret - İnkılâb Kitabevleri

Fl: 100 Krş.
A-T.